

શ્રી

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

લક્ષ્મીદાનવિવેકસંગમમયી શ્રદ્ધામયં માનસં ।
 ધર્મઃ શીલદયામયઃ સુચરિતશ્રેણીમય રીતિતં ॥
 બુદ્ધિઃ શાસ્ત્રમયી સુવાસમયં વાગ્દૈભવોજ્જુમિતં ।
 વ્યાપારશ્ચ પરાર્થનિર્મિતિમયઃ પુણ્યેઃ પરં પ્રાપ્યતે ॥

પુસ્તક ૩૫ રૂ.] જેઠ-સંવત ૧૯૭૫. વીર-સંવત ૨૪૪૫. [મહા-૩૨]

પ્રગટકર્તા,

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ શ્રી ઉપદેશ સામગ્રિકા-અનુવાદ.	૬૫
૨ દિવ્ય પ્રભાસીતું દિવ્ય વર્ણન...	૬૭
૩ જાવા ...	૬૭
૪ સકાતયુક્તાવધી.	૬૮
૫ શ્રી મહાવીર જ્યોતિ પ્રસન્ને પદ્મી	
હૃદય પ્રેરણા ...	૭૩
૬ વરુણપાદ વિરચિત નરનારાયણાનંદ	
મહાકાવ્ય ...	૮૦
૭ વચનામૃત ...	૮૪
૮ મહા પિપ્પાતક લગ્ન પીઠ અને જૈન ધર્મ.	૮૫
૯ પરિતપ્ત સાધેના પ્રશ્નોત્તર ...	૮૬
૧૦ સ્તુતિ નેત્રિ અને ચર્ચા.	૮૪

REGISTERED No. B. 156

Bhavannagar

નાર્મિક સુભ રા. ૧) પોસ્ટેલ રૂ. ૦-૪-૦.

સૌરાષ્ટ્ર પોસ્ટેલ સહિત.

To,

ભાવનગર ધી આનંદ પ્રોન્ટીંગ પ્રેસમાં શ્રી. શુભાણવંદ લક્ષ્મીભાઈને આપ્યું.

અનાઈ પુસ્તક પ્રાસિદ્ધિ માતું.

(૧) તરતમાં બહાર પડશે.

- ૧ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ-મૂળ. વિભાગ ૨ એ. સ્થંભ ૭ થી ૧૨
- ૨ શ્રી સમતિકા (છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ) લાખ્ય. ટીકા સહિત.
- ૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર લાખાંતર.

(૨) હાલમાં છપાય છે.

- ૪ શ્રી કર્પૂર પ્રકર મોટી ટીકા યુક્ત. સંસ્કૃત માગમી કથાવાળું.
- ૫ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ. મૂળ. વિભાગ ૩ એ. (સ્થંભ ૧૩ થી ૧૮)
- ૬ શ્રી ઉપમિતિ ભવ પ્રપંચા દ્વિધા લાખાંતર. (સમા તરફથી)
- ૭ શ્રી મહિનાથ ચરિત્ર લાખાંતર. (નગીનદાસ કરમચંદ)

(૩) તરતમાં છપાવા શરૂ થશે.

- ૮ શ્રી ઉપદેશ સમતિકા, અર્થ, વિવેચન યુક્ત. (આવિકા)
- ૯ શ્રી ક્ષમાકુલક છાયા, અર્થ, વિવેચન યુક્ત. (આવિકા)

(૪) તૈયાર થયેલા છે ને થાના છે.

- ૧૦ શ્રી પરિશિષ્ટ પર્વ લાખાંતર.
- ૧૧ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ-મૂળ. વિભાગ ૪ એ. (સ્થંભ ૧૯ થી ૨૪)
- ૧૨ શ્રી સંઘોષ સિત્તરી. મોટી ટીકાના અર્થ યુક્ત.
- ૧૩ શ્રી તત્ત્વામૃત ગ્રંથ મૂળ, ટીકા સહિત.
- ૧૪ શ્રી તત્ત્વામૃત ગ્રંથનું લાખાંતર. વિવેચન સાથે.
- ૧૫ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર. (સ્વતંત્ર લેખ)
- ૧૬ શ્રી ધન્યચરિત્ર ગદ્યબંધનું લાખાંતર.

જ્ઞાનખાતામાં દ્રવ્યનો સદ્વ્યય કરવા ઈચ્છનારે અમને લખવું. તેની રકમના પ્રમાણમાં કામ ખતાવવામાં આવશે. ઉપરના ગ્રંથો પૈકી કેટલાકમાં સહાયની અરેજા છે. (બુચો નંબર. ૫-૧૦થી૧૬)

અભાની છપાવેલી ગુકોની કિંમતમાં વધારો સુધારો.

૧	શ્રી ત્રિ. શ. યુ. ચરિત્ર લાખાંતર, પર્વ ૭-૮-૯	રૂ. ૩-૦-૦
૨	પર્વ ૧૦નું. લીસ્ટમાં રૂ ૧૧ છે તેના	રૂ. ૧-૧૨-૦
૩	શ્રી વસ્તુપાળ ચરિત્ર લાખાંતર. ગુકમાં રૂ ૧૧ છે તેના	રૂ. ૧-૮-૦
૪	જૈન દ્વિધિએ યોગ. ગુકમાં રૂ ૧૧ છે તેના	રૂ. ૦-૧૨-૦
૫	પાંચ પ્રતિકમણ મૂળ શાસ્ત્રી જૈનશાળામાં રૂ ૦૧	રૂ. ૦-૬-૦
૬	શુભરાતી શીલા છાપ. જૈનશાળામાં રૂ ૦૮	રૂ. ૦-૮-૦
૭	બે પ્રતિકમણ મૂળ. શાસ્ત્રી જૈનશાળામાં રૂ ૦-૨-૬	રૂ. ૦-૩-૦
૮	શુભરાતી જૈનશાળામાં રૂ. ૦-૨-૬	રૂ. ૦-૩-૦
૯	પ્રતિકમણના હેતુ. પ્રથમ રૂ ૦-૬-૦ તેના	રૂ. ૦-૮-૦
૧૦	શ્રી વિનયચંદ કેવળી ચરિત્ર લાખાંતર. પ્રથમ રૂ. ૦-૬-૦ તેના	રૂ. ૦-૮-૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

વાંચ્છા સજ્જનસંગમે પરયુગે પ્રીતિયુરૌ નમ્રતા ।
 વિદ્યાયાં વ્યસનં સ્વયોચિતિ રતિલોકાપવાદાદ્ભયં ॥
 ભક્તિશ્વાર્હતિ શક્તિરાત્મદમને સંસર્ગમુક્તિઃ ક્ષલે ।
 યેષ્વેતે નિવસંતિ નિર્મલયુગાસ્તૈરૈવ ભૂર્ભૂષિતા ॥ ૧ ॥

પુસ્તક ૩૫ મું.] જેષ્ઠ સંવત ૧૮૮૫. વીર સંવત-૨૪૪૫. [અંક ૩ બે.

શ્રી ઉપદેશ સસતિકા-અનુવાદ.

(લેખક-જૈન વાચક ગીરધર હેમચંદ.)

હરિગીત.

અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૩૪ થી

સદયુક્તભા સાગર અહુશ્રુત યરુતું શરણું લાડી,
 પૂરી નિરંતર તેમને પરમર્થ મહાશ્રુતા આદરી;
 શિવમાર્ગ ને નિજ ધર્મને જાણી યથાર્થ મુશાવકે,
 નિજ આમને અહુ ઉચિત આચરતું સુવૃતિ સ્થિર ટકે. ૨૧
 અર્ગીનાર્થ જે અલપણ તેની સેવના કરવાયડે,
 હે જન ! તારું હાદ્ર નિઝે તા સમજ નીચે પડે;
 જે અસતસંગર્થી હોય અતિ દુઃખદાયિ ભવમાં ભટકતું,
 મરણે નહિ ક્યારે પછી તે સોક્ષમાં ક્વાંથી જવું ? ૨૩.
 અન્યાય એજ કુમાર્ગ કુસંસર્ગમાં જુદિ ભજે,
 તે યુગ્ધમતિ નથી જુદતો બિઝકાર તે તેને મજે;
 જે આદરે અન્યાયી લોકપ્રવાહ માર્ગ ત્યજે નહિ,
 તેનેજ પરમ અસાસ છે (માટે) પ્રતિજ્ઞાત માર્ગોચિત સહી. ૨૪
 સમુદાય છલેંચ નિઝાવના તેને નિજાતમ સન્નૌ ગણી,
 વફા કરી તેની અને પરખી અહો સમકિત મણિ;

૧ સામેપર, લોકિક નહિ બેઠાતર-લોકમાનસ શ્યામ વગર.

મિથ્યાત્વકાય ત્યજી અને સિદ્ધાન્તસાર અભ્યાસોને,
 સાધુ જગતમાં સત્ય સુખોંયા થતા આત્મઉપાસોને. ૨૫
 પ્રત્યક્ષ એહ અનર્થકારી કપાયો કોધાદિ જે,
 જ્યારે ત્યજાય સમૂળ તે ત્યારેજ આ ચળચિત્ત તે;
 ચિર થાય ખેદ ટળે અને પામે પ્રશાન્ત સ્વભાવને,
 છે તોજ ધર્મપથે સ્વચ્છ સ્થિરતા થવી આ આત્મને. ૨૬
 ધનધાન્ય બહુવિધ તેમ સમસ્ત કુટુંબ સર્વ અસાર છે,
 સારી રીતે સમજી ઉરે ભવ્યાભવર્મજ સાર છે;
 સાધન કરી લે જેહથી સત્ત્વર સકળ દુઃખો ટળે,
 ભવખાર પામી શિવવદ્ધ વરમાળ કંઠ વિષે મળે. ૨૭
 બહુ ક્ષણિક એવા વિષયસુખ આસક્તિ ભોગવતો છતો,
 જે સુખ મિથ્યા ધર્મમાં મુઝાઇને દુઃખિયો થતો;
 તે રાખ માટે જીવ ચંદનકાષ્ઠને સળગાવતો,
 અતિ મૂખો કાચકળાંક માટે સુરમણિને ગમાવતો. ૨૮
 જિનદેવપૂજા મુચુરસેવા શ્રવણ તે સદાસંગતું,
 કરી ધર્મતત્ત્વ નિચારણા એવન દ્વિવિધ તપ ધર્મતું;
 શુભ સાત ક્ષેત્રે દ્રવ્યતું શુભ દાન આપી અપાવતું,
 એ શ્રાવકોને અતિ મુપુન્ય કમાઈ માટે થતું હવું. ૨૯
 છે અનંતાનુબંધિ આદિ ભેદ ચારે કોધના,
 વળી માન માયા લોભ ગણતાં સોળ ભેદ કષાયના;
 એ પ્રગટરૂપ પિશાચ છળથી જગતજીવોને છળે,
 છે એજ ભારે દુઃખના દેનાર મનમાં જો ભળે. ૩૦
 કોઈ જીવની લયુતા થવા પામે કદાપિ જેહથી,
 એવા અવરતા મર્મ રાગ ને દેષના આવેશથી;
 કોઈ વખત પાણ ન ઉધાડવાં પરદોષ દ્રષ્ટિ ન દેખવી,
 જે હુદ્દિશાળી તે દુરા ચારે સુધર્મની એહવી. ૩૧
 ૧અરિહંત દેવ ૨શ્રીસિદ્ધ ભગવન્ ૩સુરિ ૪પાઠક ને વળી,
 ૫જિનચૈત્ય-પ્રતિમા દેખી મન ઉપજે સમાધિ નિર્મળી;
 ૬શ્રીરાધ ચાર પ્રકાર ૭ધર્મ ક્ષમાદિ દર્શક માર્ગના,
 ૮ચુર જ્ઞાન શ્રુત ૯દર્શન એ દર્શનો વિનય કરવો સજ્જના. ૩૨

અપૂર્ણ.

આવા.

૬૭

દિવ્ય પ્રવાસીનું દિવ્ય વર્ણન.

(લેખક-શાહ લીખાભાઈ ઇગનલાલ.)

દિવ્ય અમારો દેશ છે, દિવ્ય અમારો વેશ;
 દિવ્ય અમારા જીવનમાં, શ્રાવ્ય કલેશ નહિ વેશ. ૧
 દિવ્ય અમારા દેવ છે, દિવ્ય અમારી સેવ;
 દિવ્ય જ્ઞાપ જપ ૧કામના, દિવ્ય વિધિ સ્વયમેવ. ૨
 દિવ્ય ગુરુ ગુણગણુ નિધિ, દિવ્ય અમારો ધર્મ;
 દિવ્ય ભાવના મંદિરો, દિવ્ય અમારાં કર્મ. ૩
 દિવ્ય સ્થાન ને વાન છે, દિવ્ય ખાન ને પાન;
 દિવ્ય જ્ઞાન વિજ્ઞાન છે, ગાન તાન શુભતાન. ૪
 દિવ્ય તાત માતા અને, દિવ્ય ભગિની ભાત;
 દિવ્ય અમારી વક્ષભા, દિવ્ય કુટુંબ સુખત. ૫
 દિવ્ય દાન શીલ તપ તથા, દિવ્ય અમારાં પર્વ;
 દિવ્ય લોભા માયા અને, દિવ્ય ક્રોધ ને ગર્વર. ૬
 દિવ્ય પ્રવાસ નિવાસ છે, દિવ્ય પ્રકાશ વિકાસ;
 દિવ્ય અમારા સંગમાં, દિવ્ય રંગ છે ખાસ. ૭
 દિવ્ય અમારા રાજ્યમાં, દિવ્ય રાય ઉત્સુક;
 દિવ્ય ગોર્ગી દાતાર ને, દિવ્ય ભોગા ભિક્ષુક. ૮

આવા.

(લેખક-શાહ લીખાભાઈ ઇગનલાલ.)

આવા થવા માટે નહિ આવા થવું આવા થવું,
 જનવર્ગને વંદાવવા નાહિ કદી આવા થવું;
 ખાવા મલીદા માલને ગાવા ખજવા ના થવું,
 નિંદાવવા શુભ વેશને દંભી જીવનમય ના થવું. ૧

* * *
 છાને ગમે તે વેશમાં આવા થવું નિશ્ચિત છે,
 હા હા તથાપિ લક્ષ્ય રાખે વેશ દ્રવ્ય પ્રતીત છે;
 મન મારવા, વચ વારવા, તનદેવ તનથી તારવા,
 શુભ રીત ઇન્દ્રિય છતવા, આવા થવું જગ ૧સારવા. ૨

* * *

૧ હમ્દા, ૨ લોભા, માયા, ક્રોધ ને માન-આ ચારે કપાયો દિવ્ય ચોટલે પ્રસારત-પરને દાન
 આ માટે નહિ પણ આત્મશુભને પ્રકટ કરવાના સાધન તરીકે વાપરવાના ૧ સારવા-સંભાળ કરવા.

૬૮

નૌન જર્મ પ્રકાશ.

હોડી મગતી છિદ્ર જે પાડે નદિ બાવા ખરા,
શુભ જ્ઞાન હોકાયંત્રધારે નિરખે દિશા બાવા ખરા;
આચાર આવશ્યક હવેસાથી પરિવ્રમ હોય ના,
શબ્દ વારતા ખાસો મનનો, પવન પ્રતિદૂળ વામતા. ૩

* * *
આઝાડી અંકુશથી જે દૂર તે બાવા નદિ,
આઝાડી અંકુશમાં જગતાત જગબાવા સહિ;
બાવા ચરણ રજ મસ્તકે નામું અઠોહો હું સદા,
જગ તારતા જગ ખાસી, બાવા નમું હું સર્વદા. ૪

* * *
સમિતિ અને ગુપ્તિ તથા આચારના આદ્યદમાં,
નિજન્નિત તે જગ દ્વિત કેવળ મસ્ત એકજ નાદમાં;
શુભ જ્ઞાન તપ શાંતિ દામાં, રિડુવર્ગ સાથે વાદમાં;
વસ્તુ વિજય વરમાળ નાણું રૂપ તેના પાદમાં. ૫

સૂક્ત સુક્તાવલી.

(અનુસંધાન-૫૮ ૪૦ થી)

૨૧ દયાધર્મનું સેવન કરવા સદુપદેશ.

સુકૃત કલપવેલી, લગ્ગી વિદ્યા સહેલી,
વિરતિ રમણી કેળી, શાંતિ રાજ મહેલી;
સકળ ગુણ ભરેલી, જે દયા જીવ કેરી,
નિજ હૃદય ધરી તે, સાધિયે સુક્તિ શેરી. ૫૫
નિજ શરણ પારેવો, રચેતથી જેણે રાખ્યો,
પદ્મદશમ જિને તે, એ દયાધર્મ દાખ્યો;
તિણું હૃદય ધરીને, જે દયાધર્મ ડીને,
ભવજળધિ તરીને, દુઃખ દૂરે કરીને. ૫૬

ભાવાર્થ—પુન્ય જ્ઞાને પેદા કરવા કલપવેલી પુન્ય, લગ્ગી અને વિદ્યાની
સાહેલી (બહેનપણી), ચારિત્રમાં રમણ કરવાના સાધનરૂપ, અને શાન્ત રસરાજને

૨ શુભ જ્ઞાન રૂપી હોકાયંત્ર-ધ્રુવને બતાવનાર યંત્ર. ૩ ખાસી, ટહેલ, કપ્તાન.

૪ સોળમા પ્રશ્ન શાંતિનાથે.

મુક્ત મુક્તાવળી

૬૯

રહેવા ઉત્તમ સ્થાનરૂપ સકળ શુશ્રુભરી જીવદયા જે નિજ દીલમાં ધારીએ તો તેથી આગળ જતાં મોક્ષપદને પામી શકીએ. ૧

જેવી રીતે સોળમાં જિનેશ્વર શ્રી શાન્તિનાથજીએ સીંચાણથી પરાભવ પામતા પારેવાને નિજગરણે રાખી દયાધર્મને દાખવ્યો, તેમ સ્વહૃદયમાં કંઠણભાવ રાખીને જે દયાધર્મનું સેવન કરવામાં આવે તો ભવસમુદ્રને તરી નિશ્ચે સર્વ દુઃખને દૂર કરી શકાય. ૨

જે વિષય કથાયાદિ પ્રમાદવશ થઈ સ્વપર પ્રાણની હાનિરૂપ હિંસા કરે છે તેને અંત વગરના-અનંત જન્મ મરણનાં અસહ્ય દુઃખ સહેવાં પડે છે. સ્વાર્થવશ જે પરને પરિતાપ ઉપજાવવામાં આવે તો તેથી અનંત ગુણો પરિતાપ પામવાનો પ્રસંગ પોતાને જ આવી પડે છે; આ લોકમાં જ એથી વધળું ધન છેદન ભેદન પ્રસુખ અને પરભવમાં નરકાદિનાં દુઃખ સહેવાં પડે છે. પરંતુ જે કોઈ જ્ઞાની શુદ્ધી કૃપાથી વિવેક દ્રષ્ટિ ખુલ્લે અને હ્રમાણુ પ્રગટે તો દુષ્ટ હિંસાદોષથી બચી અમૃત જેવી અહિંસા યા દયાનો લાભ મેળવી શકાય. સર્વ પ્રાણીવર્ગને સ્વાત્મતુલ્ય લેખી સુખશાતા ઉપજાવવામાં આવે છે તો પરિણામની વિશુદ્ધિથી પોતાને જ આ લોકમાં તેમજ પરલોકમાં અનેક શુભી સુખશાતા ઉપજે છે. જેવાં બીજાં વાવે છે તેવાં જ ફળ મળે છે એમ સમજી સુજી જનોએ હિંસારૂપ વિષબીજ નહિ વાવતાં અહિંસારૂપ અમૃત-બીજ જ વાવવાં જોઈએ. સંશ્લેષમાં ‘પરોપકારઃ પુણ્યાય, પાપાય પરપીડનસૂ-પરોપકાર ધુન્ય કુળને ગાટે અને પરપીડન પાપકુળને માટે થાય છે. સત્ય, પ્રમા-ણિકતા, શીલ અને સતોષાદિ વ્રત નિયમો આદરી પાળવાનો અંતરંગ હેતુ દયા-ધર્મની રક્ષા અને પુષ્ટિ અર્થે જ છે. એ મુદ્દાની વાત નિજ લક્ષમાં રાખી શાસ્ત્રવ્ય-નને અનુસરવા પ્રમાદવહિત પ્રયત્ન કરવો ઉચિત છે.

૨૭ સત્ય વાણી વદવાનો પ્રભાવ સમજી પ્રિય અને હિતવચન જ ઉચ્ચારવા હિતોપદેશ.

મરહૂં અમૃત વાણી, સાચી અગ્નિ પાણી,
સુજ સમર અહિરાણી, સાચ વિદ્યાસ ખાણી;
સુમસન સુર કીજે, સાચથી તે તરીજે,
તિજી અલિક^૧ તણજે, સાચ વાણી વદીજે.
જગ અપજસ વાધે, ફૂક વાણી વદંતા,
વસુનૃપતિ કુગરયે, સાખ ફૂટી ભરંતા;
અસત વચન વારી, સાચને ચિત્ત ધારી,
વદ વચન વિચારી, જે સદા સૌખ્યકારી.

૫૭

૫૮

૧ જેર અમૃત શાય. ૨ સાપણુ પુષ્પમાળા થાય. ૩ અસત્ય.

ભાવાર્થ—પ્રિય પથ્ય અને તથ્ય (મિથ્ય-મધુર લાગે અને હિતરૂપ થાય એવું) યથાર્થ વચન વહવું-વહવા સદા સર્વદા નિજ લક્ષ રાખનાર આ લોકમાં અને પરલોકમાં બહુ સુખી થાય છે. આ ભવમાં વિશ્વાસપાત્ર થની ભારે પ્રતિષ્ઠા પામે છે અને પરભવમાં સ્વર્ગાદિનાં સુખ પામે છે; તેથી સત્ય વચન જ વહવા દ્રઢ પ્રતિજ્ઞા કરવી ઘટે છે. સત્ય વ્રતના દ્રઢ અભ્યાસથી વચનસિદ્ધિ થવા પામે છે. તેના પ્રભાવથી ઊંચે અમૃતરૂપે પરિણામ પામે છે, અગ્નિ જળરૂપ થઈ જાય છે, કાળી નાગણ પુષ્પની માળારૂપ થાય છે, લોકમાં ભારે વિશ્વાસ બેસે છે, દેવતાઓ બહુ પ્રસન્ન થઈ શકે છે અને અતે ભવસમુદ્રનો પાર પમાય છે. એમ સમજી અસત્ય વાણીનો ત્યાગ કરી અન્ય જનોને પ્રિય અને હિતરૂપ થાય એવી જ સત્ય વાણી વહવી ઘટે છે. ૧

અસત્ય વાણી વહતાં દુનિયામાં અપજ્ઞશ વાધે છે. કૂડી-ખોટી સાક્ષી ભરતાં વસુરાજની પેરે-લોકમાં ભારે અપવાદ અને દુર્ગતિ થાય છે. આ અતિ અગત્યની વાત નિજ લક્ષમાં સદાય ધારી રાખી કૂડા બોલ, કૂડી સાક્ષી, કૂડાં આળ અને પરતાંત-પરનિંદા કરવાની કૂડી ટેવ સદંતર દૂર કરી સત્ય પ્રતિજ્ઞા દ્રઢપણે ધારી તેનો એવી સારી રીતે નિર્વાહ કરવો કે જેથી આ લોકમાં તેમજ પરલોકમાં સદાય આત્મ ઉન્નતિ જ થવા પામે. ૨. સત્યવ્રતધારી જનોએ શાસ્ત્ર અવિરૂદ્ધ બોલવા સદાય લક્ષ રાખવું જોઈએ. ઉત્સુત્ર ભાષણ સમાન કોઈ ભારે પાપ નથી અને સશાસ્ત્ર ભાષણ તુલ્ય કોઈ ભારે પુન્ય થા ધર્મ નથી. એ અપેક્ષાએ સત્ય વ્રત પાળવામાં ઘણી સાવચેતી રાખવાની જરૂર છે. શ્રી કાલિકાચાર્ય મહારાજે પ્રાણાન્ત કષ્ટ વખતે પણ જો શાસ્ત્રવિરૂદ્ધ વચન કહ્યું નહિ તો તેમનો સર્વત્ર યશોવાદ થયો અને તે સદ્ગતિ પામ્યા; તેમ ગમે તેવા વિષમ સંજોગો વચ્ચે પણ જેઓ મહમપણે ઉક્ત વ્રતનું સેવન-આરાધન કરે છે તે ઉભય લોકમાં સુખસંપદા પામે છે અને અન્ય અનેક ભવ્ય જનોને પણ માર્ગદર્શક બને છે. સત્યના પ્રભાવ ઉપર અજવાળું પાડે એવા અનેક ઉત્તમ દ્રષ્ટાંતો મળી આવે છે તે નિજ લક્ષમાં રાખી આત્મઉન્નતિ અર્થે સુજ્ઞ જનોએ સત્ય વ્રતનું પાલન કરવું જ જોઈએ.

૨૮ ચૌરી કરવાની કુટેવથી થતી ખુવારી સમજી નીતિ

આદરવા હિતોપદેશ.

પરધન અપહારે, સ્વાર્થને ચોર હારે,
કુળ અજસ વધારે, ગંધધાતાદિ ધારે;
પરધન તિણુ હેતે, સર્પ જ્યું દૂર વારી,
જગ જન હિતકારી, હોય સંતોષ ધારી.

સુક્રત મુક્તાવળી

૭૧

નિશિદિન નર પામે, જેહથી હુઝ કોડી,
તજ તજ ધન ચોરી, કષ્ટની જેહ ચોરી;
પરવિલવ હરતો, શહિણી ચોર રંગે,
ઈહ અભયકુમારે, તે પ્રહો બુદ્ધિ સંગે.

૬૦

ભાવાર્થ—દ્રવ્યના લોભથી કુચ્છદ્વંશ કુબુદ્ધિ ધરીને ચોર લોકો પારકા ધનને ગમે તે છળ-કપટ કરીને અપહરી લે છે, તેથી તેમનો સ્વાર્થ ઉલટો બગડે છે. તેઓ પોતાનો વળત લાયાકુળ સ્થિતિમાં જ પસાર કરે છે, કયાંય જાંબીને બેસી કે શયન કરી શકતા નથી, સુખે ખાઈ પી શકતા નથી; પણ રાતદિન પકડાવા કે દંડાવાના જ લયમાં રજળતા રહે છે. તેમના મનને કયાંય ચેન પડતું નથી. તેની સાથે તેમના કુટુંબ કળીલાના પણ ભોગ મળે છે. કુળની કીર્તિનો લોપ થઈ જાય છે, અને વધ બાંધનાદિક કષ્ટ સહવાં પડે છે. ચોરીના અપલક્ષણથી સર્પની જેમ કોઈ તેમનો વિશ્વાસ કરતા નથી. આ ભારે દોષ નિવારવાનો ખરો ઉપાય સંતોષ જ છે. ૧

જેથી જીવને રાત દિવસ અનેક હુઝનો કડવો અનુભવ કરવો પડે છે તે કષ્ટની ખાણ જેવો ચોરી કરવાનો દોષ જરૂર તજવા જેવો જ છે. શહિણી ચોર પારકા દ્રવ્યને જીવ દમથી અપહરી લેતો હતો, તેને અભયકુમારે બુદ્ધિબળથી પકડી લીધો હતો. શ્રી વીરપ્રભુનાં વચનથી જ તે બચવા પામ્યો હતો. પછી ઉવડે તેણે વીરપ્રભુનું જ શરણ સ્વીકાર્યું હતું. ૨

પરાઈ નજીવી વસ્તુ ઉચકવાની કે છીનવી લેવાની ટેવ આગળ ઉપર ભારે લાચર રૂપ પડે છે અને જીવલેણ આધિની પેરે તેના પ્રાણ પણ હરી લે છે. જે શરૂઆતથી જ બાળકો ઉપર નીતિના અને ધર્મના શુભ સંસ્કારો પાડવામાં આવ્યા હોય તો પ્રાયઃ આવી લાચર ભૂલો પાછળની વયમાં ભાગ્યે જ થવા પામે છે. સંતતિહંસ બહુ ઈચ્છનાર માળાપોએ તેવી દરકાર રાખવી જોઈએ અને પોતાના બાળકોને સારા નીતિવંત અને ધર્મશીલ શિક્ષક પાસે કેળવવાં જોઈએ. બાળકો જેવું દેખે તેવું સહેજે શીખે છે તેથી તેમની સમીપે-દષ્ટિએ એક પણ અનીતિભર્યું આચરણ ન આવે એવી સંભાળ રાખવી જોઈએ. કવચિત્ દેવયોગે બાળક એવી કંઈ ભૂલ કરે તો તે માળાપોએ કે તેના શિક્ષકે તેને સમજાવી સુધારાવી લેવી જોઈએ. કેટલાક સુધરેલા હંસોમાં કેલી-ચોરીને પણ સહુપદેશવડે સુધારી શકાય છે તો પછી બાળકોનું તો કહેવું જ શું ? ઉદય અને ખંતથી ગમે તેવાં કઠણ કામ પણ સહે છે. ગમે તેવાં બ્યસન દૂર કરી શકાય છે અને સ્વપર હિત સાધી શકાય છે.

૬૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

૨૯ દુશીલ તજવા હિતોપદેશ-પરસ્ત્રી ગમનથી થતા ગેરફાયદા.

અપયશ પડહુ વાગે, લોકમાં લીહ લાગે,^૧
 દુરજન બહુ બાગે, ને કુળે લાજ લાગે;
 સજન પણ વિરાગે, મા રમે એણે રાગે,
 પરતિય^૨ રસ રાગે, દોષની ડોકિ બાગે.
 પરતિય રસ રાગે, નાશ લકેશ^૩ પાયો,
 પરતિય રસ ત્યાગે, શીળ ગંગેય ગાયો;
 દુષ્ટ જનક યુત્રી^૪, વિશ્વ વિશ્વે વિદીતી,^૫
 સુર નર મિત્રી સેવી, શીળને જે ધરંતી.

૬૧

૬૨

બાનાથ —કામાન્ધ ગની પરસ્ત્રીગમન કે વેશ્યાગમન કરવાથી અપયશ વાધે છે, કુળ કલકિત થાય છે, લોકમર્યાદાને લોપ થાય છે-સ્વપરસ્ત્રીની કે સ્વપર પતિ પ્રમુખની મર્યાદા રહેતી નથી, દુર્જનોનાં જોર વધે છે-દુર્જનતા વધતી બંધ છે. સન્નજનોનાં મન જેથી વિરક્ત ગની બાય છે તેવા પરસ્ત્રી સંગ્રાંધી વિષયરસમાં હે મુગ્ધ ! તું રાચીશ નહિ. સ્વસ્ત્રીમાંજ સંતોષ ધરનાર સુખી થાય છે, તે એક પત્ની-વ્રતવાન લેખાય છે, સ્વસ્ત્રીનો અનાદર કરી પરસ્ત્રીમાં લુપ્થ બનનારને મહા હાનિ થવા પામે છે. ૧

પરસ્ત્રીના વિષયરાગમાં રંગાયાથી રાવણ જેવો રાજવી વિનાશ પામ્યો અને ઉક્ત વિષયથી વિરક્ત થયેલો ગંગેય સર્વજ્ઞ યશવાદ પામ્યો. બાળવપથીજ શીલ-વ્રતધારી જીવિત પર્યંત અખંડ શીલનું પાલન કરવાથી અંતે તે સદ્ગતિ પામ્યો. વળી આખી દુનિયામાં વિખ્યાત થયેલી દ્રૌપદી તથા સીતા નામની સતીને તેની સુશીલતા (સ્વપતિ સંતોષ) ને લીધે અનેક દેવતાઓ અને મનુષ્યોએ સેવી હતી. ૨

જે શુભાશયવંત સ્ત્રીપુરુષો પોતાના મનને અને ઇન્દ્રિયોને કાળુમાં રાખીને તેમને ઉન્માર્ગે જવા દેતા નથી તેઓ ગમે તેવી તેની કસોટી વખતે પ્રાણપ્રિય શીલવ્રતનું સંરક્ષણ કરી ઉત્તમ સતાસતીઓની પદ્ધતિમાં લેખાવા યોગ્ય બને છે. આર્ધ સતી સતાનાં એવાં અનેક ઉદાર દ્રષ્ટાંતો મુપ્રસિદ્ધ છે. આવાં સુશીલ સ્ત્રીપુરુષ-રત્નોને કષ્ટ વખતે દેવતાઓ પણ સહાય કરે છે. તેમનો નિર્મળ યશ જગતમાં સર્વ-જ પ્રસારી રહે છે અને ગમે તેટું હુકર કાર્ય તેઓ સુખે સાધી શકે છે. નિર્મળ શીલનાં પ્રભાવેજ સુદર્શન શેઠની શૂદ્રી યુટી ને સિંહાસન થઈ ગયું હતું. શીલ-નાજ પ્રભાવે સતી સુભદ્રાએ કૃવામાંથી કાચે તાંતણે બાંધેલી ચાલણીવડે જળ કાઢીને

૧ આખર જાય. ૨ પરનિવા-પરસ્ત્રી. ૩ રાવણ. ૪ દ્રૌપદી ને સીતા. ૫ આખ વિષમાં પ્રસિદ્ધ બધ.

શ્રી મહાવીર જયંતિ પ્રસંગે થયેલી હૃદય સ્ફુરણ.

૭૩

અંપાનગરીનાં દ્વાર ઉઘાડ્યાં હતા અને શીયલતાજ પ્રભાવે સતી રીતાજીને અગ્નિ રીતજ થઇ ગયો હતો. સંશોષમાં શીયલતાં પ્રભાવે વાધ બકરી જેવો, સર્પ કુલ્લી માળા જેવો અને સસુદ્ર સ્થળ જેવો થઇ જાય છે એમ સમજી સુસ જનોએ નિજ મન અને ઇન્દ્રિયોને મર્યાદામાં રાખી સદાય સુશીલતાજ સેવવી જોઇએ. કુશીળતાથી રાવણ પ્રમુખના થયેલા ભુંડા હાલ બાણી કદાપિ તેનો સંગ કરવો નજી જોઇએ. કુશીલતાથી જગતમાં અનેક માઠાં ઉપનામો મળે છે અને સુશીલતાથી સર્વત્ર યથાવાદ ઉપરાંત સદ્ગતિ થાય છે. ઇતિશમ્. સન્નિમત્ત કપૂરવિજયજી.

શ્રી મહાવીર જયંતી પ્રસંગે પવિત્ર શાસન સેવા માટે થયેલી હૃદય સ્ફુરણ.

(લેખક—સદ્ગુણાનુરાગી કપૂરવિજયજી)

“ પવિત્ર કરીજે રે જીન્હા તુજ શુભે, શિર વહીએ તુજ આણુ;
મનથી ઠહીએ રે પ્રભુ ન વિસારીએ, લહીએ પરમ કલ્યાણુ.

(શ્રી સીમધર૦ (મહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી.)

જીન્હાનાં ધનુઓ અને જીન્હોનાં ! આપણે સહુ જ્યારે જ્યારે ચૈત્ર શુદ્ધ ત્રયોદશરીના દિવસે એક પરમ પુરૂષ, પરમ ઉપગારી, પરમ પવિત્ર, પરમજ્ઞાની અને પરમ અતિશયવાન, શાસન નાયક, શ્રી મહાવીર પરમાત્માની જયંતી ઉજવવા ઉદ્દેશિત ભાવે એકઠા થઇએ ત્યારે ત્યારે આપણે સહુએ આ અતિ અગત્યની વાત અવશ્ય લક્ષમાં રાખવાની છે કે શ્રી મહાવીર પ્રભુ જેવી રીતે પ્રથમ એક સામાન્ય સ્થિતિમાંથી સત્સમાગમ સેવી અનુક્રમે પુરૂષાર્થ યોગે અતિ ઉચ્ચ પદવીને પામી શક્યા, અનાદિ મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન અને મોહનું જોર હઠાવી, પોતાના આત્માને નિર્ભંગ દર્શન, (સમકિત), જ્ઞાન અને ચારિત્રથી વિશુદ્ધિત બનાવી, ‘ સર્વો જીવ કડં શાસન રસી ’ એવી ભાવકરૂણાથી પોતાના પવિત્ર અંતઃકરણને સુવાસિત કરીને, ત્રિભુવનને પૂજનિક એવી અતિ ઉત્તમ તીર્થંકર પદવીને પામ્યાં, તેમ આપણે સહુએ પણ સત્સમાગમનો લાલ મેળવી યથાર્થ જ્ઞાન, શ્રદ્ધા અને ચારિત્રનું શુદ્ધ ભાવથી સેવન કરીને આપણા આત્માને અનાદિ અજ્ઞાન, મિથ્યાત્વ અને કષાયાદિક દોષોથી ઉદ્ધરવો જોઇએ. અદ્યાપિ પર્યંત કુસંગતિથી આપણે જે વિષમ માર્ગે ચઢી ગયા છીએ ત્યાંથી પાછા નિવર્તી હવેથી કેવળ કલ્યાણભિત્તો જ સંગ કરીને, સ્વપર હિતકારી માર્ગનું જ સેવન કરી પૂર્વ પુન્યયોગે પ્રાપ્ત થયેલી આ માનવ દેહાદિક ઉત્તમ આમશ્રીને સદ્ગ કરી લેવી જોઇએ. પરમ ઉપગારી પ્રભુ પાસે આજના

પવિત્ર દિવસે આપણુ સહુએ ખરા જીગરથી ‘જય વીયરાય’ ના સૂત્ર પાઠમાં ગ-
ભુધર ભગવંતાએ સૂચવ્યા મુજબ જોજ પ્રાર્થવાનું છે કે, “હે વીતરાગ પ્રભુ!
આપ જયવંતા વંતા! હે જગદ્ગુરુ! આપના પ્રભાવથી અમને આટલી વસ્તુઓની
પ્રાપ્તિ થયો! પૂજ્ય પરમાત્મ પ્રભો! એક તો ભવ નિર્વંદ-વૈરાગ્ય પ્રાપ્ત થયો!
જન્મ મરણરૂપ અનંત દુઃખમય આ સંસાર સાગરમાંથી અમારો ઉદ્ધાર કરવા
સત્ય જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય રૂપી તરવાનું સાધન અમને આપો, જેથી સત્ય માર્ગ સમ-
જવાનું અને સફલાવથી તે માર્ગ પળવાનું અમારાથી સુખે સુખે બની શકે.
બીજું હે વીતરાગ પ્રભો! અમને માર્ગાનુસારીપણું-સાધુ તેમજ શુદ્ધસ્થધર્મ સ-
હજ પામી શકાય એવા સીધા સરલ અને પ્રમણિક માર્ગજ ચાલવા જેવી બુદ્ધિ,
શક્તિ અને દૃઢતા અમને પ્રાપ્ત થાયો. ત્રીજું આપનાં પવિત્ર શાસનમાં ઉપદેશોદ-
રતનત્રયીનું વધાયોગ્ય આરાધન કરીને અમે દુઃખ-કલેશ રહિત અખંડ સુખના
ભાગી થવા રૂપ ઈષ્ટ ફળને પામીએ એવું આત્મગણ આપ અમને આપો. ચોથું
આ લોક પરલોક (ઉભય લોક) વિરૂદ્ધ દુષ્ટ નિંદનિક કામથી અમે સહંતર દૂર
રહીએ એવી સન્મતિ આપ અમને આપો, જેથી અમે સ્વપર હિતકાર્યનુંજ
સંકેત સેવન કરી શકીએ. પાંચમું માતપિતા વિદ્યાગુરુ સ્વામી પ્રમુખ વડીલ જનેાનું
બહુ માન, સેવા, ભક્તિ અમે સદાય કરતા રહીએ, તેમનો અનાદર, અગ્રહમાન
કદાપિ ન કરીએ એવી સદ્બુદ્ધિ અમને સદાય આપો. છઠું તનથી, મનથી, વચ-
નથી કે ધનથી કોઈનું પણ હિત કરવા અમે સદાય ઉજમાણ રહીએ અને અહિત-
આચરણથી અમે નિરર્થીએ એવી સુબુદ્ધિ અમને સદાય જાગ્રત રહે તેમ કરો.
વળી સાતમું સારા ઉત્તમ કલ્યાણકારી ગુરૂને જોગ મળે, તે સુગુરૂના વચનામૃતનું
પ્રેમથી પાન કરી, તમની એકાન્ત હિતકારી આજ્ઞાનું અખંડ પાલન કરી અમે
અમારા અવતારને સફળ કરી શકીએ તેનું આંતરગળ-સામર્થ્ય અમને જાણે,
ઉત્તરન્ત આપના પવિત્ર આશિષનું સ્મરણ અમને સદાય જન્યું રહે, તેનું અમે
વધાનાંત અને વધાશક્તિ અનુકરણ કરી અમારા આત્માને ઉદ્ધત બનાવીએ,
અમારાં સધળાં દુઃખ અને કર્મોના કાય કરી શકીએ, અને રામાધિ મરણ તથા
બોધિલાસ સરલતાથી મન વચન કાયયોગે આપના પવિત્ર માર્ગને અનુસરવા વડે
અમે પ્રાપ્ત કરી શકીએ. એવી નમ્રતા ભરી માગણી અમે વારંવાર આપ સમીપે
કરીએ છીએ.”

પરંતુ હાલા અંધુઓ અને જહેનો! આ પ્રકારની માગણી પ્રભુની પાસે હમેશાં
કરીને કેવળ હાથ જોડીને એટલી રહેવાથી કશું વળે નહિ. આજસુધી પ્રમાદાચરણથી જ
માગણી પણ એ શુભાચ્યું છે. સર્વજ્ઞ વીતરાગ પ્રભુનાં એકાન્ત હિત વચનનો અનાં
વર સ્વયંબર અંત વચાકર કરીને આપને જોડે ચાલવું, એટલે કે ચિંતાનું સામગ્ર્ય કરવી

શ્રી મહાવીર જ્યોતિ પ્રસંગે યથેચ્છી હૃદય રચના.

૭૫

કર્તવ્ય બ્રહ્મ થવાય એવા માદંક પદાર્થો આવાનગીવા, નેત્રાદિક નિજ ઇન્દ્રિયોને મોકળી મૂઢી દઈ સ્વેચ્છાં સુખન વિષયલોગમાં મગ્ન રહેવું કે વાદિક દુષ્ટ કષાયને વશ થઈ મન વચન અને કાયાસંબંધી ત્રિવિધ તાત્પર્ય પીડિત રહેવું, નિર્ઘમીપણે બેસી રહી, નકામું આગસ વધારી બુદ્ધિ-શક્તિને દુરૂપયોગ કરવો, તેમજ નકામી કુથડીઓ કરી, ગર્વમાં સર્વમાં મારી અથવા જે વાત કરવાથી કોઈનું હિત થાય તેમ ન હોય તેવી વાતો કરવામાંજ પોતાનો અમૂલ્ય વખત વીતાવી દેવો, તદુપરાંત અજ્ઞાન, મિથ્યાત્વાદિક દોષબળ વધે તેવું તેને હોત્તેજન આપતાં રહેવું, એ સકળ પ્રમાદાયરણજ લેખી શકાય અને એવાં સ્વચ્છંદ આચરણની જ આ રાણી અવદશા થવા પામી છે એ ભૂલવું ન જોઈએ. અને જો હવે કોઈ રીતે દુઃખને અંતજ આણવો હોય અને સુખનોજ લેટો કરવો હોય તો અત્યઃસ્પર્શી એવાં દુષ્ટ પ્રમાદાયરણથી આપણે સદંતર વિરમવુંજ જોઈએ; એટલુંજ નહિ પણ શિષ્ટ પુરૂષોએ સેવેલા સુખનાજ માર્ગે સાધધાનપણે સંચરવું જોઈએ.

આ વાત આપણે સહુએ ખાસ કરીને હૃદયમાં કોરી રાખવી જોઈએ કે તેજ લવમાં જેમનો મોક્ષ થવો નિશ્ચિત છે એવા મહાવીર પ્રભુએ છત્રસ્થ અવસ્થામાં તરૂણ વય છતાં સકળ લોગ સામગ્રીનો ત્યાગ કરીને દુઃકર સંયમ આદરી અનુગમ ક્ષમા, મૃદુતા, સરવતા અને સતોષાદિક પ્રધાનયતિધર્મધારી, ગમે તેવા અઘેર પરિષદ કેપત્તગોળે પ્રસન્નતાથી સહન કરી, અતિ દુઃખર તપ સાઠાગાર વર્ષથી અધિક સમય વચનત અદીનપણે તપી અને નિર્મળ ધ્યાનને વ્યાધી, સર્વ ધાતી કર્મને ખસાવી, તથુદ્ર જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર પ્રમુખ અનંતી આત્મસંપદા પ્રાપ્ત કરી; તેમ આપણે પણ તેમના પનોતા પગે યથાશક્તિ પૂર્વાકત પ્રમાદ તણ ચાત્રતા પ્રવર્તન કરીએ તો આપણા સાચા પુરૂષાર્થના પ્રમાણમાં અવશ્ય આત્મસંપદા પામી શકીએજ. સાધધાનપણે એ મહાપુરૂષના માર્ગે ચાલી આત્મસંપદા પ્રાપ્ત કરી લેવાથીજ આ માનવદેહાદિક દુર્લભ સામગ્રી પામ્યાનો સફળતા છે. એ વાત હીત જેવી સ્પષ્ટ છતાં આપણે દુષ્ટ પ્રમાદને વશ પડી આ અમૂલ્ય સમય વીતાવી દઈએ ને તે આત્મદોહ કરવા જેવુંજ છે. પૂર્વજન્મમાં કરેલાં સુકૃત્ય યોગે જે દુર્હસ માત્ર દેહાદિક સામગ્રી આપણને મળી છે તે જો આમને આમ પ્રમાદમાંજ શુભાવી દેવામાં આવશે તો તે તથાપ્રકારની સુકૃત્ય કરણી કર્યા વગર ફરી પામી મળવી મુશ્કેલજ પડશે. ખરેખર ખેડની વાત છે કે ચિન્તામણિ રત્ન જેવો દુર્લભ માનવદેહ સુધધાથી કેવળ એગેજ શુભાવી દેવામાં આવે છે.

આ માનવદેહમાંજ નિર્મળ રત્નત્રયીનું યથાવિધ આરાધન કરીને ઉત્તમ પ્રકારનાં સ્વર્ગનાં તેમજ સર્વોદ્દૃષ્ટ મોક્ષનાં સુખ પામી શકાય છે, તેથીજ સમકલિત વંતા દેવ દેવીઓ આવા માનવદેહની વાંચા કરે છે. જો આ માનવદેહ પામીને પ્રમાદ

૭૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

રહિત રતનત્રયીનું આરાધન કરી લેવામાં આવે તો તે કલ્પવૃક્ષની પેરે સકળ મન-કામના પૂરી કરે છે, ઉત્તમ પ્રકારના જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય યોગે અપૂર્વ જ્ઞાન્તિ ઉપજાવે છે અને અનુપમ ક્ષમા-સમતાયુક્ત બાહ્ય અભ્યાંતર તપયોગે સકળ કર્મભજનો ક્ષય કરીને પોતાનું આત્મ સુવર્ણ શુદ્ધ કરી આવે છે. આવો અતિ દુર્લભ માનવદેહ પ્રગટ પામ્યા છતાં કેવળ પ્રમાદને આત્મીય થઈ રહી, વિષયમાં લુબ્ધ થઈ રહી, કપાસથી અંધ બની જઈ કે વિકથામાં જ મથાયું થઈ જઈ, તેનો દુરપયોગ કરીને જો તે શુભાત્મી બેસણું તો પછી આપણી જેવા આત્મધાતી કોણ ?

આ બધા ઉપરથી દ્વિસિત એ થાય છે કે જો આપણે જન્મ મરણ જનિત અનંત દુઃખથી છુટવું જ હોય તો જેમણે રાગ દ્વેષ અને મોહાદિક દોષ ભાવને છતી લાદી સર્વથા જન્મ મરણનો અંત કર્યો છે એવા વીરાગ પરમાત્માના પવિત્ર વચનાનુસારે આપણા કર્તવ્યનું યથાર્થ ભાન, યથાર્થ પ્રતીતિ અને યથાર્થ આચરણ કરવા હવે આપણે કટીપદ્ધત્યું જોઈએ; પણ ખોટાં ખોટાં નકામાં ખડાનાં બતાવી કાયરતા આદરી પ્રમાદનીજ વૃદ્ધિ થાય તેમ કરવું ન જોઈએ. મહાવીર પ્રભુ જેવા પરમ પુરુષાર્થવંતની જ્યાંતી ઉજવવાનો એજ પવિત્ર ઉદ્દેશ હોવો જોઈએ. એ મહાપુરુષના પરમ પવિત્ર જીવનનો પરિચય મેળવી આપણા આત્માને પ્રમાદ-માંથી બાજત કરવો જોઈએ અને તેમના પવિત્ર ચરિત્રમાંથી બની શકે તેટલું સુંદર અનુકરણ કરીને આપણા વિચાર, વાણી અને વર્તનને પવિત્ર બતાવવા પ્રગળ પુરુષાર્થ સેવવો જોઈએ. પણ આજુબુ એટલી જેવા બની રહી નકામા વાયદા કરવામાંજ આપણા જીવનનો અમૂલ્ય વખત વીતાવી દેવો ન જોઈએ.

જેની ભાવના તેની સિદ્ધિ—મહાપુરુષોના દ્રઢ સંકલ્પમાંજ સિદ્ધિ રહેલી છે. તેમને ખાત્રી થયેલી હોય છે કે આત્મામાં અનંતી શક્તિ (સામર્થ્ય) છે. પ્રાપ્ત યુદ્ધિ-શક્તિનો જેમ જેમ સદુપયોગ કરવામાં આવે છે તેમ તેમ તેનો વિકાસજ થવા પામે છે. કેવળ તેનો દુરપયોગ કરવાથીજ તે તે અળપાઇ જાય છે. ‘સવી જીવ કંઈ શાસન રચી’ એવી ખરા જીવની ભાવના સાથે પુરુષાર્થ કરવાવડે તીર્થંકર જેવી શ્રેષ્ઠ પદવી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે એ વાત શ્રી મહાવીર પ્રભુ જેવા પરમ પુરુષના પવિત્ર ચરિત્ર ઉપરથી સિદ્ધ થઈ શકે છે. એ દીવા જેવી સ્પષ્ટ વાતને આપણા વર્તનમાં ઉતારવાની જરૂર છે. તે વગર કદાપિ આપણી સિદ્ધિ થઈ શકવાની નથી. ખરા હૃદયની ભાવનાની શક્તિ અજ્ઞ છે. શુદ્ધ-નિઃસ્વાર્થ ભાવના ભવનો નાશ કરી શકે છે. સહુનું એકાન્ત હિત ચિન્તન કરવા રૂપ ભૈરવીભાવ, દુઃખી જનોનાં દુઃખ જેમ નષ્ટ થાય તેમ તન મન વચન કે ધનથી બનતો પ્રયત્ન કરવો તે કશુંજીભાવ, સુખી કે સદ્ગુણીને દેખી દીલમાં પ્રવત્ત થવું તે પ્રમોદ કે મુહિતા ભાવ અને ગમે તેવા દુષ્ટ જનો પ્રત્યે દ્વેષ નહિ ધરતાં જો તે કોણ પણ રાતે સૂધરા શકે તો કશુંજીભાવથી તેમ કરવા નહિ તો

શ્રી મહાવીર જ્યોતિ પ્રસંગે થયેલી હૃદય સ્પર્શ.

૬૭

છેવટે પોતાનું જ હિત સંભાળી રાખવા રૂપ ઉપેક્ષા અથવા આકર્ષણભાવનું સેવન અવશ્ય કરવા જેવું છે. આવી સદ્સાવનાથી આપણા હૃદયને વાસિત કહ્યું હોય તો જ ગમે તે ધર્મકરણી કરતાં આપણને મિઠાસ આવે છે, રૂચિકર થાય છે, પ્રસન્નતા ઉપજે છે, ખેદ દૂર થાય છે, શુભ વધે છે અને તે લેખે થાય છે; પરંતુ એ ઉત્તમ ભાવના વગરની બધી કરણી લુપ્તિલસ જેવી જ લાગે છે. રાગ દ્રેષ અને મોહાદિક દોષ માત્રને દૂર કરી પરમ શાન્તિ પામેલા સર્વજ્ઞ, સર્વદર્શી અને સર્વ શક્તિવંત પ્રભુએ જગતના કલ્યાણ માટે અધિકાર પરવે જે હિતકર માર્ગ બાંધ્યો છે તે ભવ્યજનોના હૃદયમાં અંકિત થવો જોઈએ. નિપંક્ષપાતપણે એ ઉત્તમ યોધનું રહસ્ય વિચારવામાં આવે તો તે ભવ્ય જનોને રૂચિકર થવા વગર રહેજ નહિ; પરંતુ એ યોધના ઉડાણમાં ઉત્તરવાની દરકાર અત્યારે તો બહુ જ થોડા કરતા જણાય છે એ ખેદની વાત છે. શુદ્ધ તત્ત્વગવેષી જનો ધારે તો તેમાંથી ખરી જવેરાત પુષ્કળ પ્રમાણમાં મેળવી શકે એમ છે. મોહ મિથ્યાત્વનાં પકડ ખસે તો શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ અને ચરિત્ર યોગે એ અલભ્ય લાભ મેળવવા ગમે તે દર્શની ભાગ્યશાળી થઈ શકે છે.

સકળ તીર્થંકરો આત્મસંપત્તિમાં તેમજ બાહ્ય અતિશયોમાં સરખા જ હોય છે, તેથી ગમે તે તત્ત્વગવેષી આત્મા ગમે તે તીર્થંકરના ઉત્તમ ચરિત્રમાંથી પોતાના પુરુષાર્થના પ્રમાણમાં તત્ત્વજ્ઞાનાદિક સદશુભાની પ્રાપ્તિ કરી શકે છે; પરંતુ શ્રી મહાવીર પ્રભુ વર્તમાન શાસનના નાયક હોવાના કારણે આસન્ન ઉપકારી હોવાથી, એ પ્રભુના પવિત્ર ચરિત્રનું બની શકે તેટલું બારીકીથી અવલોકન કરીને, તેની આપણા આત્મા સાથે તુલના કરીને, આપણી શક્તિ અને યોગ્યતા પ્રમાણે તેનું અનુકરણ કરવું જોઈએ. એમ કરવાની દરકાર રાખીએ તો જ એ અતિ ઉપકારી પ્રભુની જ્યોતિ ઉજવવાની સાર્થકતા લેખી શકાય. તે વગર તો અન્ય લોકોની દેખાદેખી કેવળ તેનું અંધ અનુકરણ જ કર્યું કહેવાય. સર્વજ્ઞ પ્રભુનાં શાણા સંતાનોને એવું અંધ અનુકરણ કરવું છાજે નહિ. એમની પવિત્ર દ્રશ્ય તો જે જે શુભ કરણી કરવામાં આવે તે તે તેના ઉડા આશયને સમજી પવિત્ર લક્ષ્યની જ કરવી જોઈએ. મહાવીર પ્રભુનું પવિત્ર ચરિત્ર ઘણે ભાગે અનેક ભવ્યજનો પર્યુષણ પ્રસંગે કલ્પસૂત્રમાંથી તેની ટીકાના આધારે શુરુમુખે અથવા તેવા કોઈ શુદ્ધ સ્વ સંજ્ઞાદ્વારા પ્રતિવર્ષ સાંભળે છે કે વાંચે છે ખરા પણ જોઈએ એવી સાવધાનતાથી તેનું મનન કે પરિશીલન તો કોઈક વિરલા જ કરતા જણાય છે. પ્રભુના ચરિત્રઅંતર્ગત કે કલ્પસૂત્રાદિકની જૂઠી જૂઠી રીતે લક્ષિત કરાતી તો અનેક સ્થળે જોવામાં આવે છે, પરંતુ તેમાંથી અમૃત જેવો ઉત્તમ યોધ મેળવી પોતાની જાતને સુધારી લેવાની દરકાર બહુ જ ઓછી રહે છે, તેથી જ બાહ્ય લક્ષિત પાછળ પુષ્કળ દ્રવ્યવ્યય સાથે પરિશ્રમ ઉઠાવ્યા છતાં સ્વાત્મહિત જોઈએ એવું થઈ શકતું નથી. આ દિશામાં મંત્રી આપણી ગંભીર જાણ હવે જલદી સુધારી લેવી જોઈએ.

સામાન્ય રીતે સઘળા તીર્થ દે, ગણુધરો, આચાર્યો, ઉપાધ્યાયો તેમજ સાધુ પુરોહો આપણા સહુના યોદ્ધાન્ત હિત માટે આપ આપણી યોગ્યતા અનુસારે સદાય પવિત્ર યોધ આપવા પ્રયત્ન કરે છે, પરંતુ તેનું પરિણામ આપઆપણી પાત્રતા અનુસારે થતું હોવાથી તે પવિત્ર યોધની અસર સહુ ઉપર સદાય યો સરખી હોઈ શકે નહિ. ચિન્તામણિ રત્ન સમાન શ્રેષ્ઠ ધર્મની પ્રાપ્તિ માટે ઉત્તમ પ્ર કારની પાત્રતા મેળવવા આપણે સહુએ પ્રથમ અવશ્ય પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. અકુ દ્તા-ગંભીરતાદિક એકવીશ ઉત્તમ ગુણોના સતત અભ્યાસ (સેવન) વડે ઉત્તમ પ્રકારની યોગ્યતા આવી શકે છે. જે વચ્ચે ઉપર ઉત્તમ પ્રકારનો રંગ ચઢાવવોજ હોય તો પ્રથમ તેને મેલમાત્ર દૂર કરી તેને શુદ્ધ કરવું જોઈએ અને ભીત ઉપર ઉત્તમ ચિત્રામણુ આજેખતુંજ હોય તો તેને પ્રથમથી ઘડારી મઠારીને સાફ આરિસા જેવી ઉજળી કરવીજ જોઈએ. તેવીજ રીતે જો આપણા આત્માને ઉત્તમ ધર્મથી રંગીજ દેવો હોય અથવા તેને ધર્મમય કરીજ દેવો હોય તો અનાદિ રાગ- દ્વેષ અને મોહાદિક દુષ્ટ વિકારોવડે ઉત્પન્ન થતા હુદ્રતાદિક દોષોનું નિવારણ ગમે તે ઉપાયવડે આપણે પ્રથમજ કરી દેવું જોઈએ. મન વચન કાયાની કે આપણા વિચાર, વાણી અને આચારની એકતારૂપી સરલતા અથવા ભદ્રિકતા, વ્યવહારની શુદ્ધિ, હિતકારી સત્ય માટે પૂર્ણ આદર અને આદરેલી વ્યાજની પ્રતિજ્ઞાનું અંત સુધી પાલન કરવાનું પવિત્ર લક્ષ આપણામાં સદોદિત રહેવું જોઈએ. ઉત્તમ પ્રકારની કંઠેણી, કોમળતા, દાક્ષિણ્યતા, નિપુણતા, કૃતજ્ઞતા, વિનીતતા, શિષ્ટસેવા, પરોપકારિતા અને કાર્યદક્ષતાદિક ગુણોને આપણા હૃદયમાં સારી રીતે ખીલવવા જોઈએ. ન્યાય-નીતિ અને પ્રમાણિકતાદિક માર્ગાનુસારીપણાના ગુણો સંપૂર્ણ આદર કરવો જોઈએ. જેમ પાયા વગરની ઈમારત ટકી શકેજ નહિ તેમ ઉત્તમ નીતિ-રીતિ વગર ધર્મરૂપી ઈમારત ટકી શકેજ નહિ, એ વાત સુસ્પષ્ટ છતાં આજકાલના મુઘ્ધ ધર્મધેલા લોકો ન્યાય-નીતિ અને પ્રમાણિકતાને બાબુએ મૂંઝીને તેમજ અનીતિ-અન્યાય અને અપ્રમાણિકતાને આગળ કરીને ધર્મ પ્રાપ્તિને ઇચ્છે છે. આ કંઈ જેવી તેવી ભૂલ નથી. આવડી ગંભીર ભૂલ દૂર કરવા આપણે અવશ્ય પ્રયત્ન કરવો જોઈએ, અને ગમે તે રીતે તેને દૂર કરી દેવીજ જોઈએ. તેમ કર્યા વગર કરવામાં આવતી સઘળી કરણી એકઠા વગરના મીઠા જેવીજ લાગુવી. તેથી પ્રથમજ સહુ ભવ્યજનોએ માર્ગાનુસારીપણું આદરતાં શીખવું જોઈએ. સર્વજ્ઞ સર્વદર્શી વીત- રાગ પ્રભુના નિઃસ્વાર્થભર્યા યોદ્ધાન્ત હિતકારી ઉપદેશનું રહસ્ય ભવ્યાત્માઓએ હુંકાણમાં નીચે સુજળ તારવી કાઢેલું નિજસ્મરણમાં સદાય રાખી તે સુજળ વર્તન કરવા અવશ્ય ઉચ્ચ સેવવો, જેથી શીત્ર સ્વપરહિતમાં વધારો થવા પામે.

૧. ધર્મમિત્ર પ્રમુખમાં વર્ણવેલા ન્યાયસંપન્ન વિભવાદિક માર્ગાનુસારી- પણાના ઉપ ગુણોને સતત અભ્યાસ રાખવો લઘુ ધરન રત્ન પ્રકરણાદિકમાં ઉપ-

શ્રી મહાવીર જ્યોતિ પ્રસંગે થયેલી હ્રદય સ્ફુરણા.

૭૯

દિશિલા અશુદ્ધતા (ગંભીરતા) પ્રમુખ ૨૧ ગુણોનો પરિચય કરી સર્વજ્ઞદેશિત ચિન્તામણિ રત્ન સમાન શ્રેષ્ઠ ધર્મરત્નની પ્રાપ્તિ માટે ઉત્તમ પાત્રતા મેળવવી.

૨ જેવડે કર્તવ્યનું ભાન ભૂતી આપણે કર્તવ્ય બ્રહ્મ થઈ જઈએ એવા માદક ખાનપાનથી પરહેજ (દૂરજ) રહેવું.

૩ જે જે મન ગમતા શબ્દ રૂપ રસ ગંધ અને સ્પર્શ (વિષયો) માં મુગ્ધ હરિણાદિકની પેરે ફસાઈ જઈ અંતે આપણે અપાર હાનિ સહીએ છીએ તે તે વિષયવિકારથી વિરમવા વિવેકસર પ્રયત્ન કર્યા કરવો. તે તે ઇન્દ્રિયોનું વખતો વખત દમન કરવા અને ખરી શાન્તિ અનુભવવા વિવિધ પ્રકારની તપશ્ચર્યાઓ કરવી, તેમાં જ્ઞાન ધ્યાન વિનય વૈયાવચ્ચાદિકવડે અંતર શુદ્ધિ કરવા સાથે અનશ્વનાદિક બાહ્ય તપસ્યાઓ કરવી.

૪ જે ક્રોધ માન માયા અને લોભ રૂપ ચાર કષાયોવડે જોતજોતામાં આપણું સર્વસ્વ નષ્ટ થઈ જાય છે તે ચારે દુષ્ટ કષાયોને નિવારવા માટે ઉત્તમ પ્રકારની ક્ષમા, મૃદુતા, સરલતા અને સતોષનું સદાય સેવન કરવું.

૫ જે આલસ્ય-પ્રમાદવડે આપણી અવદશા થઈ છે તેને દૂર કરવા ગમે તે રીતે સદુદ્યમ સેવવા અંતથી પ્રયત્ન કરવો.

૬ જે વાતથી ખરી રીતે સ્વપર ક્રોધનું હિત થાય એમ ન હોય તેવી નકામી કુયલીઓ કરવાની કુટેવ તણ દઇને જેથી પોતાનું તેમજ પરનું હિત થઈ શકે એવી સાચી શાઅની કે અનુભવની જ વાત કરવાની ટેવ પાડવી.

૭ જે જે કારણથી વારંવાર જન્મ મરણ થવાના કારણ રૂપ (સંસારના હેતુ રૂપ) રાગ દ્વેષ અથવા ક્રોધાદિક કષાય પેદા થાય અથવા વૃદ્ધિ પામે તે તે કારણોથી કાળજી રાખીને દૂર રહેવું અને જે જે કારણોથી તે રાગાદિક દૂર થાય અથવા ઓછા થાય તેવાં કારણોનું સતત સેવન કરવું, જેથી આત્મા ત્રિવિધ તાપને શમાવી સહજ શીતળતાને પામી શકે.

૮ મિચ્છાત્વ, અવિરતિ, (અસંયમ), દુષ્ટ વિચાર, વાણી અને આચરણ, વિષય વિકાર, હાસ્ય, રતિ અરતિ, ભય, શોક અને દુઃસ્થાનિક દુર્ગુણો અવશ્ય વર્જવા કે જેથી કર્મબંધ થતો અટકે.

૯ જેથી ખરૂં સ્વપર હિત ચિન્તવન કરાય તેજ ખરી મૈત્રી, આ ભવ પરભવ સંબંધી દુઃખનો અંત કરવામાં આવે તેજ ખરી કરૂણા, ખરા સુખ-કે સદ્ગુણ-મૂર્તિને નિરખી દીલ રાજી થાય તેજ ખરા પ્રમોદ અને ગમે તેવા પ્રયત્ન પાપી જીવ ઉપર પણ ક્રોધ કે દ્વેષ નહિ કરતાં સમભાવે રહેવું તેજ આકર્ષણ ભાવ ખાસ આદરવા એવ્ય બાણવો, જેથી સ્વપર આત્મઉત્થતિમાં વધારો જ થવા પામે.

૧૦. અહિંસા (દયા), સત્ય, અસ્તૈય (પ્રમાણિકતા), બ્રહ્મચર્ય અને અસંગતા (મયત્વ ત્યાગ) દેખ પાંચ મહાવ્રતોનું સર્વથા પાલન કરવાનું ચઠ્ઠા પરિણામે જાની ન શકે તો ગૃહસ્થ યોગ્ય-આણુનતાદિકતું તો અવશ્ય પાલન કરવું તેમજ લક્ષ્યાલક્ષ્યનો વિવેક પણ અવશ્ય રાખવો. ઇતિરામ .

વસ્તુપાલ વિરચિત નરનારાયણાનન્દ મહાકાવ્ય.

આ મહાકાવ્ય વડોદરા નરેશ શ્રી ગાયકવાડની ઓરિએન્ટલ સીરીઝ-પૂર્વીય લાખાની પુસ્તકમાલામાં બીજા પુસ્તક તરીકે પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. તેનો પરિચય કરાવતાં હિન્દી સાહિત્ય 'સરસ્વતી' ના સંપાદક જણાવે છે કે:—

નરનારાયણાનન્દ-મહાકાવ્યના પ્રણેતા ધોલકા (ગુજરાત)ના ચકવર્તી રામ વીરધવલના મહામંત્રી વસ્તુપાલ છે. આ પુરૂષ મહા વિદ્વાન, પરમ દાની, મહા ઠવિવત્સલ અને મહાવીર હતા, તે સ્વયં કવિ સારા કવિ હતા. આશુના પહાડ પર તેમના ગનાવેલા મંદિર હલુ સુધી તેમના કીર્તિ-કલાપનો પરિચય કરાવે છે, અનેક પ્રશસ્તિઓ અને શિલાલેખોમાં તેમની પ્રશંસા લખેલી મળી આવે છે. પ્રગંધચિન્તામણિ અને ચતુર્વિંશતિ પ્રગંધમાં પણ તેનું કીર્તિગાન છે. તે સિવાય સોશિયર, અરિસિંહ, બાલચંદ્ર આદિ કવિઓએ તેના મહિમાનાં ગાન ગાયાં છે. બાલચંદ્રે વસન્તવિલાસ નામનું એક મહા કાવ્ય અને જિનહર્ષે વસ્તુપાલચરિત નામનો એક ગ્રંથ લખી તેની કીર્તિને અજસમ કરી છે. તેનું બીજું નામ વસન્તપાલ પણ હતું. તે એટલો ઉદાર હૃદય હતા કે ૧૮ કરોડ રૂપિયા ખર્ચ કરી તેણે હબ્બરો-લાખો ગ્રંથ લખાવી જૈનસંહારો ભરી દીધા હતા. મુસલમાનો પણ તેની પ્રબ હતી તેટલા માટે તેણે ૬૪ મસજિદો બંધાવી હતી, તળાવ, કુવા, મંદિર, ઔષધાલય, પાન્યશાલાઓ આદિ તેણે કેટલાં બંધાવેલ તેની ગણતરી થઈ શકે તેમ નથી.

વસ્તુપાલના રચેલા આ મહા-કાવ્યમાં ૧૬ સર્ગ છે, તેમાં કૃષ્ણાર્જુનની યૌગી, ગિરનાર પર્વતપર તેનું જામણ અને અર્જુનદ્વારા સુભદ્રાનું હરણ વર્ણવેલ છે. મુખ્યકથા આટલીજ છે. ચંદ્રોદય, સુરપાન, પુત્રાવચન આદિ વર્ણનોનો વિસ્તાર એટલા માટે કરવામાં આવ્યો છે કે જેથી આ કાવ્ય મહાકાવ્યનાં લક્ષણોથી સમન્વિત થાય. વસ્તુપાલનો સમય ઇ.સ. ૭૦ ના તેરમા શતકનો ઉત્તરાર્ધ છે, આ સમયે આ કાવ્યનું નિર્માણ થયું છે.

વસ્તુપાલની કવિતા ઘણી હૃદય-હારિણી છે. તેનાં પદોનું અવતરણ તેની

વસ્તુપાળવિરચિત નરનારાયણાનંદ મહાકાવ્ય.

૮૧

પછી થયેલા અનેક કવિઓએ પોતાપોતાના શ્રંથોમાં કર્યું છે. કવિઓને માટે તેો તે કદપૃક્ષજ હતો. સોમેશ્વર, હરિહર, દામોદર, નાનક, જયદેવ, મંદન આદિ કવિ તેની કૃપાથી ન્યાલ થઇ ગયા હતા. તે કવિઓએ આને લઘુ લોજરાગની પદ્ધતિ આપી હતી; પરંતુ વસ્તુપાલ પોતાને તો સરસ્વતીના ધર્મપુત્ર સમજતો હતો. તેણે પોતે મહાકાવ્યમાં લખ્યું છે કે:—

નરનારાયણાનન્દો નામ કન્દો મુદામિદમ્ ।

તેને તેન મહાકાવ્યં વાગ્દેવી ધર્મસૂનુના ॥

આ પછી પુસ્તકના અંતમાં તેણે પોતાની અપ્પ્રૂપતા અને નમ્રતા બતાવવાની સાથે એપણ લખ્યું છે કે આ કાવ્યનું નિર્માણ મેં ‘સપદિ’ એટલે ઘણી ઉતાવળથી કર્યું છે; આથી અવલોકન કરતી વખતે પાંડિતોએ કૃપાપૂર્વક તેના દોષ દૂર કરી લેવા—જેમકે

ઉદ્ભાસ્વદ્ વિશ્વવિદ્યાલયમયમનસઃ કોવિદેન્દ્રા ચિત્તંદ્રા,
મંત્રી વહ્નાંજલિર્વો વિનયનતશિરા યાચતે વસ્તુપાલઃ ।

અલ્પ મજ્ઞામનોધાદપિ સપદિ મયા કલ્પિતેઽસ્મિન્પ્રવન્ધે,
ભૂયો ભૂયોઽપિ યૂયં જનયત નયનક્ષેપતો દોષમોષમ્ ॥

એક કવિએ આની કવિતાની પ્રશંસા આ પ્રકારે કરી છે:—

પીયૂષાદપિ પેશલાઃ શશધરજ્યોત્સ્ના કલાપાદપિ,
સ્વચ્છા નૂતનચૂતમંજરિભરાદપ્યુલ્લસત્સૌરભાઃ ।

વાગ્દેવીમુલસામસૂક્તવિશદોદ્ધારાદપિ પ્રાંજલાઃ

કેપાં ન પ્રથયન્તિ ચેતસિ મુદઃ શ્રી વસ્તુપાલોક્તયઃ ॥

અર્થાત—વસ્તુપાલની ઉક્તિઓ પીયૂષથી (અમૃતથી) પણ અધિક પેશલ, કલાધરની કલાઓથી પણ અધિક સ્વચ્છ, આંગાની મંજરીની સુગંધીથી પણ વધારે સુગન્ધપૂર્ણ અને સરસ્વતીના મુખથી નિકળતા સામ-ગાનથી પણ અધિક પ્રાંજળ છે. આ દશામાં કાણ એવો છે કે જેના હૃદયને તે મોઢથી મત્ત ન કરી દે.

આના લોકોત્તર કવિના આ મહાકાવ્યની એક પ્રતિ પાટણના પુસ્તક ભંડારમાંથી મળી. તે વિક્રમ સંવત્ ૧૪૭૭માં લખેલી છે. તેના આધારપરથી આ કાવ્યનું સંપાદન થયું છે. સુન્દર, સાફ અને મોટા ટાઇપમાં સારા કાગળ ઉપર તે છપાયેલ છે. આરંભમાં વસ્તુપાલ અને તેની પત્ની-યુગ્મની મૂર્તિઓનું એક ચિત્ર છે. આખામાં વસ્તુપાલનાં મંદિરમાંથી આ મૂર્તિઓનું ચિત્ર પ્રાપ્ત કરેલું છે. પુસ્તકારંભે

૬૨

નૈન વર્ષ પ્રકાશ.

એક ગવેપણાપૂર્ણ પ્રસ્તાવના અથ્રેલમાં છે, અને અંતમાં કેટલાંક પરિશિષ્ટ છે. તેમાં વસ્તુપાલ કૃત એક સ્તોત્ર અને કેટલીક સૂક્તિઓ છે. વસ્તુપાલની કીર્તિ અને દાન વિષયે જે કંઈ લખેલી વાતો છે, તે વાતો વળુ ચાર ગ્રંથોમાંથી ઉતારેલી છે. તે વાંચવાથી લોકપ્રખ્યાંધર્મો આનંદ અને ટોતુહલ ઉત્પન્ન થાય છે. તેના થોડા નમૂના લઈએ. પોતાના સ્વામી વીરધવલ મરણ પામવાથી વસ્તુપાલે આ પ્રકારે હુઃખ પ્રકાશન કર્યું છે:—

આચાન્તિ ચાન્તિ ચ પરં ક્રતુઃ ક્રમેણ,
સંજાતમત્ર ક્રતુ યુગ્મમત્તવરન્તુ ।
વીરેણ વીરધવલેન વિના મિતાન્ત,
વર્ષાં વિલોચનયુગે હૃદયે નિદાયઃ ॥

‘ક્રતુ તો યથાક્રમે આવે છે ને ચાલી જાય છે, પરન્તુ વીરધવલ વિના હવે જે ક્રતુ આવી છે તે કદિ પણ ચાલી જતારી નથી. નેત્રયુગ્મમાં તો વર્ષા સદાને માટે ઉપસ્થિત થઈ ગઈ છે અને હૃદયમાં સદાને માટે ગ્રીષ્માક્રતુ છે—ઉન્હાળો આવ્યો છે.’ આ વસ્તુપાલની સૂક્તિનું ઉદાહરણ થયું.

હવે કવિઓએ તેના દાનાદિ સંબંધી શું કહ્યું છે તેના પણ એક બે નમૂના સાંભળીએ:—

એક વખત વીરધવલે વસ્તુપાલને ઘણું વલ આપ્યું; પરન્તુ તેણે પોતાને ઘેર પહોંચ્યા પહેલાં જ કવિઓ, પંડિતો અને અન્ય દાનપાત્રોને આપી દીધું. તેના આડી હાથ થયા કે તેપર એક કવિએ તેને એવો શ્લોક સંભળાવ્યો કે:—

શ્રીમન્તિ દ્વદ્વા દ્વિજરાજમેકં પત્રાનિ સંકોચમવાપ્નુવન્તિ ।

સમાગતેઽપિ દ્વિજરાજલક્ષે સદા વિકાસી તવ પાણિપત્નઃ ॥

અર્થાત્—એકજ દ્વિજરાજ (ચંદ્રમા) ને દેખી શ્રીમાત (શોભાશાલી) કમળ સંકુચિત થઈ જાય છે, પરન્તુ એક તો શું પણ એક લાખ દ્વિજરાજ (ગ્રાહણો) ના આવી જવાથી પણ આપનો પાણિપત્ર (હસ્તકમલ) વિકસિત જ બની રહે છે—તે ગાંધ થતો જ નથી.

આ સાંભળી વસ્તુપાલે પોતાનું નસ્તક નીચું કર્યું. તેને શરમ આવી કે તે વખતે પોતાની પાસે દેવા માટે કંઈ પણ નથી. આ કવિને શું આપું ? એવા વિચારથી નીચું મ્હોં રાખી પૃથ્વી તરફ જોવા લાગ્યો. કવિ તેની અણધારી તેનું હૃદય એળખી ગયો ને તરકાળ ફરી પોલી ઉઠ્યો:—

एकस्त्वं भुवनोपकारक इति श्रुत्वा सतां जल्पितं,
 लज्जानम्रशिरा धरातलमिदं यद् वीक्षसे वेद्मि तत् ।
 वाग्देवी वदनारविन्दतिलक श्रीवस्तुपाल ध्रुवं,
 पातालाद् वलिमुद्दिधीर्गुरसकृन्मार्गं भवान् मार्गति ॥

‘આપ એકલા મહીતળના જ નહિ, કિન્તુ આખા ભુવનના ઉપકારકતા છે એવું સજ્જનોના મુખથી સાંભળી આપ લલ્લિત થઈ નીચે જમીન પર પોતાની આંખો ફેરવી છે તેનું કારણ હું સમજી ગયો છું. પાતાળમાં પરાણે જે બલિને હાડી કાઢ્યો છે-દાળી દીધો છે, તે બલિને ઉદ્ધાર કરવા માટે આપ માર્ગ શોધી રહ્યા છો! આપ એ વિચારી રહ્યા છો કે જમીનને કેવી રીતે ફાટી પાતાળમાં આડ્યો જઈ અને ત્યાંથી ગિચારા બલિને કાઢી લાવું!’

આ સાંભળી વસ્તુપાળે સોનાની જાલ યાત્રી તે કવિને આપી.

એક વાર દેવપત્તન નામના નગરથી કોઈ પૂજારી ભટ્ટ આવ્યા. તેને વસ્તુપાળે પૂછ્યું-‘કહો, શિવજીની પૂજા બરાબર થાય છે ને?’ આથી તે લોકોએ કહ્યું કે:—

नादत्ते भसितं सितं सचिव त्वे कर्पूरपूरं स्मरन्,
 कौपीने न च तुष्यति प्रभुरसौ शंसन्दुकूलानि ते ।
 दिग्धो दुग्धभरैर्जलेषु विमुक्तः श्री वस्तुपाल त्वया,
 कर्पूरामुलपूरितः पशुपतिर्नो गुग्गुलं जिघ्रति ॥

‘મંત્રિ મહારાજ! અમારી પાસેથી પશુપતિના હાલ પૂછ્યો નહિ. અમારી કરેલી પૂજા તે ગ્રહણ જ કરતા નથી. આપના કર્પૂર-પૂરને યાદ કરીને તે સફેદ ભસ્મને લગાડવા આપતા નથી. તે તો આપના બહુમૂલ્ય દુકૂલોની પ્રશંસા જ કર્યા કરે છે, તેથી લંગોટીથી તેમને તુષ્પિ થતી નથી. જળથી પણ તેને સંતોષ નથી થતો, કેમકે તે તો આપના દુગ્ધનું જ સ્મરણ કર્યા કરે છે. અને આપે તેને કર્પૂર અને અગરથી એટલા ભરપૂર કરી દીધા છે કે હવે તે ગુગળ સુંધતા જ નથી.’

આ લોકોને મંત્રીએ દશ હજાર રૂપિયાનું દાન આપ્યું.

એકવાર અમરચંદ્ર મુનિના દર્શનાર્થે વસ્તુપાળ ગયા. મુનિજી કાવ્યચર્યા કરી રહ્યા હતા. દરવાજા પર પહોંચતાં જ મંત્રીએ મુનિમહારાજને આ ^૧લોકાલોક કહેતાં સાંભળ્યા કે—

असारे खलु संसारे सारं सारंगलोचना ।

‘આ અસાર સંસારમાં બરેબર સાર તો મુગનયની સ્ત્રી જ છે.’

૬૮

બી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

આ સાંસારી વસ્તુપાળને આશ્ચર્ય અને ખેદ થયાં, ને મનમાં યોગ્યા કે—‘ આ મુનિ ધર્મને ચીજોની ગર્ચા કરી રહ્યા છે ! ’ મંત્રીજી તો અંદર આવી મુનિજીને વંદન કર્યા વગર યેગ્રી ગયા. મુનિમહાશય આતું કારણ સમજી ગયા. તેથી તત્કાળજ તેમણે પૂર્વોક્ત શ્લોકાર્દની પૂર્તિ આ પ્રકારે કરી કે—

વત્સુક્ષિપ્તમવા एते वस्तुपाल ! मवाटशाः ।

‘ કેવી સ્ત્રી સારૂષ છે કે જેની કુખમાંથી હે વસ્તુપાળ આપની જેવા ઉત્તમ પુરૂષો ઉત્પન્ન થયા કરે છે. ’

આ સાંસારી વસ્તુપાળનો દોહા જતો રહ્યો અને તેણે શ્રદ્ધાપૂર્વક અમરચંદ્ર મુનિને વંદન કર્યું.

આવીજ બીજી પણ અનેક સૂક્તિઓ અને વસ્તુપાળની પ્રશંસાથી પૂર્ણ કવિતાઓ આ પુસ્તકના અંતે પરિશિષ્ટોમાં છે. આ પુસ્તકનું મૂલ્ય સવા રૂપિયો છે.

આ પ્રમાણે જે પરિચય આપ્યો છે તે આપણા જૈન સાક્ષર સ્વૈચ્છિકમ-લાલ હાલ્યાભાઈ દલાલ એમ. એ. ની વિદ્વત્તાપૂર્ણ પ્રસ્તાવનામાંથી જૈનેતર વિદ્વાન-હિન્દી સરસ્વતી માસિકના સંપાદકે ઉતારેલ છે તેમાંથી લઈને આપ્યો છે. ઉક્ત દલાલ મહાશય હમણા આપણી સમાજના દુર્ભાગ્યે સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. મંત્રીવર્ધ વસ્તુપાળના ચરિત્રનું ભાષાંતર જૈનધર્મ પ્રસારક સલાએ હમણાં જ બહાર પાડ્યું છે. તે મંત્રી સંખાથી ઘણું લખાય અને યોગ્યા તેવું છે, તેથી વિદ્વાનો તેમનું ચરિત્ર હાલની શૈલીએ સ્વતંત્રતાથી લખવા પ્રેરાશે.

મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ.

બી. એ. એલ. એલ. બી.

વચનામૃત.

(સંપાદક-શ્રી નંદલાલ વાંચંદ —ધોરાજી.)

- ૧ જે થાય તે ચોખ્ય થાય છે એમ માનવું.
- ૨ સુખ અને દુઃખ દુનિયામાં બન્ને સમાન છે.
- ૩ જીવેને જેટલી શાંતિ આપશે તેટલી તમને મળશે.
- ૪ શાંતિ જોઈતી હોય તેા ઇચ્છા અને અભિમાન દૂર કરો.
- ૫ હમેશાં ઉદ્દેશ સારો રાખો, કાળાંતરે તે સ્વભાવ રૂપ થઈ શાંતિ આપશે.

વચનામૃત.

૮૫

- ૬ ખીલ્લનું જે વર્તન તમને જોટું લાગે તેવું તમારે ન કરવું.
 ૭ તમારું મુખ્ય નિશાન ન ચૂકાય તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખો.
 ૮ કોઈ તરફ શત્રુભાવ રહેવો ન ભ્રેષ્ઠાએ.
 ૯ વાવો તેવું લણી, કરો તેવું પામો, આપો તેવું લીઓ.
 ૧૦ સારાં કર્મ સારાનો વધારો કરે છે, ખરાબ કર્મ ખરાબનો વધારો કરે છે.
 ૧૧ ખરાબ વિચારોને બહાર કાઢો એટલે તે જગ્યા સારા વિચારોથી પૂરાશે.
 ૧૨ સારા વિચારો કરો, તેથી ખરાબ વિચાર કરવાનો વખત નહિ મળે.
 ૧૩ વિચાર કર્યા પછીજ બોલવાની ટેવ પાડો.
 ૧૪ અન્યનો તિરસ્કાર કરવા કરતાં હયાવડે તેને સુધારવા પ્રયત્ન કરો.
 ૧૫ ભલા કહેવડાવવા કરતાં ભલા થવું તેને વધારે ઉત્તમ છે.
 ૧૬ લોકો સારા કહેતાં હોય તો સાફ વર્તન રાખો.
 ૧૭ તમને લોકો ખરાબ કહેતા હોય તો તમારી ભૂલો શોધી કાઢી સુધરવા પ્રયત્ન કરો.
 ૧૮ સાત્ત્વિક ગોરાકથી સ્થૂલ દેહ શુદ્ધ થાય છે.
 ૧૯ સત્ય વિચાર અને સત્ય ઇચ્છાથી તેજસ અને કાર્મણ દેહ શુદ્ધ થાય છે.
 ૨૦ નમૃતા એ ઘણા શુભોનું મૂળ ખીજ છે.
 ૨૧ જેમ જેમ આપણે આપણા દોષો કબુલ કરીએ છીએ તેમ તેમ નમૃતામાં વધારો થાય છે.
 ૨૨ નમૃતાથી સહનશીલતાનો શુભ આવે છે.
 ૨૩ રાગદ્વેષનો નાશ થાય તોજ મન સ્થિર થાય.
 ૨૪ નિરંતર રાત્રીએ સુતી વખતે પોતાનું દિવસ સંબંધી વર્તન તપાસી જાઓ.
 ૨૫ ચોરી, વ્યભિચાર અને હિંસા એ શરીરના મોટામાં મોટા દોષો છે.

વર્ણવિષ્ણુતક લગ્નગીત અને જૈનધર્મ.

જોન. મી. પટેલ ધારાસભામાં એક કાયદો પસાર કરાવવા ઇચ્છે છે. જેના અનુસારે કોઈ પણ જ્ઞાતિવાળો પુરૂષ અન્ય કોઈ પણ જ્ઞાતિવાળી કન્યા સાથે વિદાહથી જોડાઈ શકે. આ ખીલની સામે અત્યાર સુધીમાં સંખ્યાગત વિરૂદ્ધ પત્રો પ્રગટ થઈ ચૂક્યા છે. લગભગ હિંદુ માત્ર આ ખીલથી વિરૂદ્ધ છે, માત્ર ગણ્યા ગાંક્યા મનુષ્યોજ તેને અનુમત છે. તેવા સમયમાં પંડિત બહેચરદાસ મુંબઈ માંગરોળ સભા-

દ્વારા જાણત થયા છે અને પોતાની શોધખોળ તથા બહુ શ્રમથી એકત્રિત કરેલ દલીલોથી જૈનેને પ્રત્યેક પ્રશ્નોદ્યા છે એવી એમની શાસ્ત્રના સમ્યક્ પરિણમન સંબંધે લાચકાત કેટલી છે તે પુરવાર થઇ ચૂક્યું છે.

તેમણે દેવદ્રવ્ય સંબંધી આપેલા લાવણમાં પણ મૂળ સૂત્રો (આગમો) નો વળગી રહી અનેક બાબતો ચર્ચી છે તે ઉપરથી તો તેઓ પૂર્વના અનેક ધુરંધર આચાર્યો કરતાં પણ એટલા આગળ વધી ગયેલા જણાય છે કે તે ઉપરથી તેમની જૈન મંતવ્યો ઉપર કેટલી શ્રદ્ધા છે ? તથા તેમને પંડિતમન્યતાનો અતિરેક કેટલો છે ? તે સ્પષ્ટ સમજી શકાય છે, આશ્ચર્ય જેવું એ છે કે તે સલાતા સુત્ર પ્રમુખ પશુ ગર્ભ તે કારણથી પોતાના વિચારોમાં નિહરતા તો બતાવી શક્યા નથી. બહેચરદાસને આપણે સ્વતંત્ર વિચારકને બદલે સ્વચ્છંદ વિચારક કહીએ તો તે ન્યાયયુક્ત ગણાય.

• પંડિતજીને તેમણે કરેલી દલીલો બેતાં આગમોનું સાદું જ્ઞાન હશે એમ આપણે માનવું જોઈએ. લેખકને તો તેવું ઉંડું જ્ઞાન ન હોવાથી તેણે સામાન્ય રીતે પોતાના વિચારો દર્શાવ્યા છે. સુતો તેની યથાર્થતા વિચારી શકશે.

પંડિતજીએ જ્યાં ત્યાં આગમને જ અગ્રપદ આપી ચર્ચા કરી છે. આગમો અલગત સામાન્ય જ છે પણ તે સાથે પંચાંગી તથા અન્ય ધર્મગ્રંથોની ઉપેક્ષા તેઓ શા કારણથી કરે છે ? અને તેમ કરવાની સત્તા તેમણે ક્યાંથી પ્રાપ્ત કરી છે ? શું પૂર્વાચાર્યોની તે તે રચનાઓ આગમને અનુસરીને નથી ? તેના તેઓ ખુલાસો કરશે ? કારણ કે પોતપોતાના યુગ (સમય) ને ધ્યાનમાં રાખી પૂર્વ મહાપુરુષો જે જે રચનાઓ કરે અને જેને પછીના આચાર્યો માન્ય રાખે તેને આપણે પણ આગમ જેટલું જ માન આપવું જોઈએ. આપણે માટે તો તે પણ આગમો જ છે. આગમ તો અગમ્ય અર્થથી ભરેલા છે. તેવું સ્પષ્ટ સંસ્કૃત કે પ્રાકૃત ભાષાસાહિત્યનું જ્ઞાન માત્ર જોળવાથી મળી શકતું નથી. તેમ હોત તો પૂર્વાચાર્યોએ તેની ઉપર ટીકા, ચૂર્ણ કે ભાષ્ય આદિ રચવાની તરદીજ ન લીધી હોત. વસ્તુતઃ આગમોનું યથાર્થ જ્ઞાન તે મૂળ માત્ર વાંચવાથી નથી મળી શકતું પણ પંચાંગીનું સૂક્ષ્માવલોકન કરવાથી જ મળી શકે છે એ પંડિતજીએ સમજવું જોઈતું હતું. માત્ર આગમને જ આગળ કરવાથી એટલે જશે તેમણે સ્થાનકવાસીપણું સ્વીકાર્યું છે અને અનેક મહાપુરુષોનું ધારણ લટકાવવાનું મહા સાહસ કર્યું છે અને એમ કરીને પોતાની વિદ્વતાનો જૈનેને પરિચય કરાવ્યો છે જે વાતિ શોભનીય છે. આ પરિણામ ‘ શ્રાવકો સૂત્ર ન વાંચી શકે ’ એ મહાનવા પ્રતિષેધનો લાંચ કરવાથી આવેલું આપણે નિર્વિવાદપણે ખણી શકીએ અને એથી તો શ્રાવકોમાં સૂત્રો વાંચવા જેટલું ગાંધીય તથા યોગ્યતા

વર્ણવિદ્યાતક લગ્નળીલ અને જૈનધર્મ.

૮૭

ન હોઈ શકે, એ સહેજે સિદ્ધ થાય છે અને એથી એ પ્રતિષેધ યોગ્ય છે એમ પણ સહેજે સમજી શકાય છે.

ધર્મસંબંધમાં તો ખુલ્લું કશું છે કે ‘સમાન કુળ તથા શીલવાળા મનુષ્યો સાથે વિવાહ કરવો.’ શ્રીમાન હરિભદ્રસૂરિ વિગેરેએ પણ ધર્મગિંદુ આદિ ગ્રંથોમાં તેમજ કહેલું છે. હવે વિચારણીય છે કે દેહ અને બ્રાહ્મણ કે વૈશ્ય અને શુદ્રનાં કુળ અને શીલનું સામ્ય કોઈ કાળે હોઈ શકે ? કુળમાં તો પ્રત્યક્ષ ઉચ્ચ-નીચતા છે. અને શીલ-આચારનું તો પૃષ્ઠવું જુ ? ખાતપાતના નિયમો, કૃત્યાકૃત્યનો વિવેક, માનસિક વિશુદ્ધિ વિગેરેમાં કેટલો મહાન તફાવત છે ? તે આખું જગત જાણે છે. વળી ‘આહાર નેવો ઉદ્યાર’ એ નિયમ પ્રમાણે દેહ વિગેરે શુદ્ધિમાં કેટલી નિર્ધારિત હોય છે ? વૃત્તિઓમાં કેટલું માલિન્ય હોય છે ? ગર્યાગર્યનું કેટલું ભાન હોય છે ? સત્ય ભાવણ, પ્રમાણિક વર્તન, છળપ્રપંચની રહિતતા એ આદિ ગુણો તેમજ માં કેટલે દરજ્જે હોય છે ? એ કોઈની પણ જાણ બહાર નથી. આવી સ્થિતિવાળા સાથે તેથી ઇતર સ્થિતિવાળાઓ લગ્ન સંબંધથી જોડાય તેથી કેટલી ખાનાખરાળી થાય ? અને એવાં જોડાંઓ કેવાં સુખી થાય ? તે સમજવું સુરકેલ નથી. માટે વર્ણવ્યવસ્થાનો દીર્ઘકાળથી ચાલતો આવેલો રીવાજ ઘણેજ ઉત્તમ છે એમ સ્વીકાર્યા સિવાય કોઈને આવે તેમ નથી. આ તો આપણે બ્રાહ્મણ અને વૈશ્યાદિના શીલની વાત કરી પણ જોનો જેવા ઉત્તમ આચાર વિચારવાળા, દયા સત્ય આદિ શ્રેષ્ઠ ગુણોના ધારનારા અને આહારાદિના ઉચ્ચ પ્રતિના નિયમો પાળનારા મીઠા પહેલના એ જીલને માન આપી લગ્નવિધિ આચરે તો તેમના જૈનત્વનો નાશજ થાય એમ કહેવામાં કોઈ પણ જાતનો ડર કે સંકોચ નથી. પંડિતજીએ આ ઉપર ફરી વિચાર કરી પોતાના વિચારો ફેરવવાની ખાસ આવશ્યકતા છે. કરેલી ઉતાવળને સુધારવાની ખાસ જરૂર છે. એ કોઈ પણ રીતે તેઓની પ્રસિદ્ધિમાં આવવાની ઇચ્છા હોય તો તેવી સ્થિતિમાં કોઈ પણ હિતકર વચનને અવકાશ નથી. બાકી જૈનધર્મ તો એ જીલને દેહો આપી શકેજ નહિ. સાદી દૃષ્ટિએ વિચારનાર પણ આ જીલથી વિરક્ત જ નથી.

મુનિ જયવિજયજી વિશુદ્ધ પ્રેમની હકીકત જણાવી પ્રાચીન દૃષ્ટાંતો આપી તે જીલને નિરંરતા પૂર્વક દેહો આપે છે-સાધુ છતાં આવી આવહારિક બાબતને સમજે છે એ તો એક નવા જમાનાનું કૌતુકજ કહેવાય. પણ તેમણે આહુ જમાનાનો વિચાર કરેલો જણાતો નથી. તેમના લખવા પ્રમાણે પૂર્વકાળમાં કદાચ તેમ ભલે હો પણ વર્તમાન દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવ કેવાં છે ? એ તેમણે વિચારવું જો-

હતું હતું. તેમણે મોટે ભાગે રાજા મહારાજાઓનાં દાસીઓ આપ્યાં છે. પણ તે સામાન્ય જનસમૂહને લાગુ નજ પડી શકે. રાજા કેટલેક અંશે પોતાની દ્રવ્યાદિ સામગ્રીથી તથા સત્તાથી નીચને પણ ઉચ્ચ જેવો બનાવી શકે-તેનું શીલ સુધારી શકે છે. વળી પૂર્વકાળમાં વર તથા કન્યાને અન્યોઅન્ય સ્વયમેવ પસંદ કરવાનો રીવાજ હતો, તેવા પરિચયો પણ તેમને મળતા હતા. અથવા મેળવી અપાતા હતા એટલે તે વખત જૂદો હતો. પણ અત્યારે તો વિશુદ્ધ પ્રેમજ નથી અને લગ્નસત્ત્વ ઘડીલોનાજ હાથમાં છે તેવા વખતમાં પ્રાચીનતાની સ્થિતિ કોઈ પણ રીતે બંધ બેસતી થાયજ નહિ. આથી અર્વાચીનતાને વખાણવાનો અને પ્રાચીનતાને વખોડવાનો આશય નથી, પણ આહુ જમાનાને ઈચ્છા કે અનિચ્છાએ માન આપવું જ બોધ્યે એમ કહેવાનો આશય છે. ખાનપાન, આચારવિચાર તથા પહેરવેશ આદિના સર્વ નિયમોમાં સમયાનુસાર પરિવર્તન થતુંજ આવે છે અને તેને આપણે માન આપીએ છીએ. પુદ્ગલ તીર્થંકર ભગવાન પણ દ્રવ્યાદિ ચતુષ્કને અવલંબી વ્યવહારવાતું કહે છે તો પછી એ કથનને આપણે અનુસરીએ એમાં એમની આજ્ઞાતું બહુ માન થાય છે કે પંડિતમન્યતા કહેવા પ્રમાણે ખુન થાય છે ? એનો ખુલાસો એ પ્રશ્ન આજે સંબંધ ધરાવનારજ આપશે તો વિશેષ યોગ્ય ગણાશે. એ બાબત હીવા જેવી છે એટલે આપણે તેનો નિર્ણય આપવાની જરૂર નથી. મુનિ જયવિજયજીને પ્રાર્થના છે કે એ બીલને ટેકો આપવા પૂર્વે વર્તમાન કાળને ભૂતકાળતું સ્વરૂપ આપી દેવું-અર્વાચીનતાને પોતાની શક્તિથી ખસેડી તેને સ્થાને પ્રાચીનતા લાવી દેવી, એટલે પછી કુદરતજ લગ્નવ્યવહારમાં પોતાને યોગ્ય ગણશે તેવું પરિવર્તન પોતાની મેળેજ કરી દેશે. પછી મીઠા પટેલને નવું બીલ બનાવવાની કે આપ જેવાને તેને ટેકો આપવાની જરૂરજ નહિ રહે. આ બાબત મુનિ જયવિજયજી પણ ફરી વિચારપથ પર લેશે તો લાભ થશે.

એ બીલ કાયદાપૂર્વક પસાર થાય તો તેવું વર્તન કરનારને જ્ઞાતિ કશું કરી ન શકે, અને એમ થવાથી જાણીઆર તથા અનર્થની પરંપરા વધે. એ બાબત પંડિતજી તથા મુનિ જયવિજયજીએ લક્ષ્ય બહાર રાખી એ બીલને ટેકો આપવામાં ખરેખર ભૂલ કરી છે, એમ કહેવામાં અત્યુક્તિ નથી. એ બીલને ટેકો આપવાને બદલે શેટી વ્યવહાર ત્યાં એટી વ્યવહારની પ્રથાને આહુ કરવાની હીમાયત કરી હોત તો લેખક તથા અન્ય સદ્બુદ્ધ જનો તેને ખુશીથી સંમત થઈ શકત.

હુલ્લેહદાસ કાલિદાસ.

પંડિતજી સાથેના પ્રશ્નોત્તર.

પંડિત બહેચરહાસને તા. ૨૬-૫-૧૯ ની રાત્રે શ્રી જી. ધ. પ્ર. સભાની ઓ-શ્રીસમાં બોલાવવામાં આવ્યા હતા. તે પ્રસંગે માંગરોળ સભામાં આપેલા અને જૈન રીવ્યુના અંક ૧૦-૧૧ માં પ્રકટ થયેલાને આધારે જૈનપત્રમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા ભાષણ પરત્વે કેટલાક ખુલાસા પૂછવામાં આવ્યા હતા, તે જાણવા યોગ્ય હોવાથી આ નીચે પ્રકટ કરવામાં આવ્યા છે.

તંત્રી—પંડિતજી! આપે ૪૫ આગમો પંચાંગી સમેત વાંચ્યા છે?

પંડિત—મેં ૧૧ અંગ સારી રીતે અભ્યાસપૂર્વક વાંચ્યા છે. તેને જ હું પ્રાચીન ગણું છું, જે કે તેમાં પણ કેટલુંક મિશ્રણ થયેલું છે, પણ ખીન્ન આગમો કરતાં ઓછું થયેલ છે. અન્ય આગમોમાંથી જરૂર પડતા સ્થળો જોયાં છે. સાધતં પંચાંગી સહિત વાંચ્યા નથી.

તંત્રી—તમે જે હકીકત આગમોમાં નથી એમ કહો તે ૧૧ અંગમાં જ નથી એમ માનવું કે ૪૫ આગમમાં નથી એમ માનવું?

પંડિત—અગ્યાર અંગમાં નથી એમ માનવું.

તંત્રી—છ છેદ સૂત્ર તેની નિર્ચુકિત, ભાષ્ય, ચૂર્ણિ, ટીકા જે જે લખ્ય છે તે સહિત સાધતં વાંચ્યા છે?

પંડિત—તેમાંના બહુ અલ્પ ભાગ પ્રસંગોપાત જોયો છે.

તંત્રી—જૈન સાહિત્ય પૈકી કથાઓમાંની ૯૫ ટકા જેટલી કથાઓ તો તદ્દન જ કલ્પિત છે એમ આપે કહ્યું છે તો કલ્પિત એટલે શું?

પંડિત—કલ્પિત એટલે હું અલંકારિક કહું છું—અસત્ય નહીં—જ્યાંસુધી ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ કોઈ પણ કથા સિદ્ધ ન થાય ત્યાંસુધી હું તેને જ્ઞેય માત્ર માનું છું. ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ સિદ્ધ થાય તેને જ સત્ય માનું છું.

તંત્રી—આપને ૯૫ ટકા કલ્પિત લાગી તે હિસાબ મૂકતાં બરાબર ૯૫ ટકા આવ્યા કે અનુમાનથી આપે કહ્યા છે?

પંડિત—અનુમાનથી કહ્યા છે.

તંત્રી—અનુમાનથી કહ્યા છતાં તેમાં મોટો ફેર પડે કે બે-પાંચ ટકા જેટલો જ ફેર પડે એમ કહો છો?

પંડિત—મોટો ફેર ન પડે એમ મારું ધારવું છે.

તંત્રી—૯૫ ટકા બાદ કરતાં બાકીની ૫ ટકાવાળી સત્ય કથાઓ કઈ કઈ છે તે કહેવા કૃપા કરશો?

પંડિત—તે કહી શકતો નથી.

તંત્રી—સત્ય કથાઓ પૈકી થોડાં પણ નામ આપશો ?

પંડિત—હાલ હું નામ આપી શકતો નથી.

તંત્રી—જૈનોનું તમામ કથા સાહિત્ય આપે જોયું છે ?

પંડિત—ના, ગાહુ થોડું જોયું છે અને જેટલું જોયું છે તેને અંગ્રેજ મેં કહ્યું છે. આખા કથા સાહિત્યને મારા કહેવા સાથે સંગ્રહ નથી.

તંત્રી—જ્ઞાતાસુવ વિગેરેમાં જે કથાઓ છે તે ગનેલી હજો કે તેમાં પણ કંદિપત હશે ?

પંડિત—તેમાં પણ કંદિપત હોવા સંભવ છે. ગમી ગનેલી નહીં.

તંત્રી—દેહરની એક ઇંટ લઈ જાય તો લઈ જનાર માણસ ચોથી નરકે જાય આમ આપે કહ્યું છે તે કઈ કથામાં છે ?

પંડિત—દેવદ્રવ્ય ઉપરની છુટક કથામાં છે.

તંત્રી—તે કઈ કથા અને ક્યાં છપાયેલ છે તે કહેશો ?

પંડિત—તેનું સ્થળ મને યાદ નથી.

તંત્રી—તે કથામાં આપે કંઠા તેવાજ શબ્દો છે ?

પંડિત—હું તેમ કહેતો નથી. દેવદ્રવ્યનું લક્ષણ કરનાર નરકે જાય એમ કહ્યું છે તો તેમાં એથી પણ આવી ગઈ.

તંત્રી—આપે તો ઇંટ લઈ જનાર ચોથી નરકે જાય એમ કહ્યું છે.

પંડિત—તે કાંઈ મારા શબ્દો નથી અને શબ્દ માત્ર લઈને વાદ કરનાર સાથે હું વાત કે વાદ કરવા ઇચ્છતો નથી એમ મેં છેલ્લા જૈનમાં લખ્યું પણ છે.

તંત્રી—અમને એમ કહેવામાં આવ્યું હતું કે જૈનરીવ્યુમાં અને તેની નકલ તરીકે જૈનમાં જે પ્રમાણે છપાયેલ છે તે શબ્દોમાં આપે લાપણુ કરેલ નથી તેથી અમે જૈન ધર્મ પ્રકાશમાં તે સંગ્રહમાં તમારો ખુલાસો પૂછ્યો હતો. છતાં તમે તો છેલ્લા જૈનમાં જણાવ્યું છે કે-‘ પ્રકટ થયેલ મારા લાપણુમાં મારો આશય અગાધિત છે, પણ કોઈ સ્થળે ક્યાંય એકાદ બે શબ્દો ઉપ્ર પ્રકટયા લાગે છે.’ એટલે એક બે શબ્દો સિવાય બીજું ગાંધુ આપ જોડ્યા છે તે પ્રમાણેજ છપાયેલું છે એમ અમે સમજીએ છીએ.

શ્રી. મોતીચંદ કાપડીઆ આ સંવાદ વળતે હાજર હતા તેમણે કહ્યું કે—

શ્રી. મોતીચંદ—મેં પોતે છપાયેલ લાપણુ વાંચી તે તમારા જોલવા પ્રમાણે નથી એમ સમજી તંત્રી મહાશયને તેમ લખ્યું હતું અને રૂબરૂમાં કહ્યું પણ હતું, તેટલા ઉપરથી જ તેમણે જૈન ધર્મ પ્રકાશમાં અને મેં જૈનમાં તમારા જોલવામાં આવેલ હોય તે પ્રમાણે ફરીને લાપણુ છપાવવા લખ્યું હતું.

પંડિત સાથેના પ્રશ્નોત્તર.

૬૧

પંડિત—હું છપાયેલ લાખણમાં જે શબ્દો છે તે ગરાગર છે એમ કહેતો નથી, માત્ર મારો આશય અગાધિત છે એમજ કહું છું.

તંત્રી—તમારી સાથે વાત કરનાર કે તમારા વ્યાખ્યાન સંબંધી વિચાર કરનાર અને લખનાર તમારા લાખણના શબ્દો ઉપરજ વાત કરે અથવા લખે કે તેમાં તમારો આશય શું છે તે વિચારીને તેની ઉપર લખે અથવા વાત કરે ?

પંડિત—તે લખનાર કે વાત કરનારની મરજીની વાત છે.

તંત્રી—આપે લખેલી તમસ્તરણની કથા સત્ય છે કે કલ્પિત છે ?

પંડિત—કલ્પિત છે.

તંત્રી—આપે કહ્યું છે કે—‘ મહાવીર નિર્વાણને પ્રાયઃ બે ત્રણ કે ચાર પાંચ સૈકા જેટલો વખત વીર્યે જૈન સમાજના વિશેષ ભાગે તમસ્તરણ આરંભ્યું હતું. ’ તો તે તમસ્તરણ એટલે શું ? અને શા કારણે આરંભ્યું હતું ?

પંડિત—તમસ્તરણનો અર્થ જે થતો હોય તે તમે વિચારી જોજો અને શિથિળાચાર થવાથી એમ આરંભ્યું હતું ?

તંત્રી—શું પ્રભુ પછી બે ત્રણ ચાર કે પાંચ સૈકા પછી શિથિળાચાર શરૂ થયો હતો ?

પંડિત—મારું એમ માનવું છે.

તંત્રી—તાંત્રિક યુગ ક્યારે પ્રવર્ત્યો અને તાંત્રિક યુગ એટલે શું ?

પંડિત—તાંત્રિક યુગ લગવંત પછી એક હજાર વર્ષે પ્રવર્ત્યો. તાંત્રિક યુગ એટલે શક્તિને—દેવીને માનનારાઓ ઘણા થયા અને તેમણે શાક્તવાદ શરૂ કર્યો ને તેના શાસ્ત્રો લખ્યા વિગેરે.

તંત્રી—એ તાંત્રિકવાદની સાથે જૈનશાસનને શું સંબંધ ?

પંડિત—જે વળતમાં જે વાદ પ્રગળ ચાલે તેની અસર બીજા બધા ઉપર થાય તે પ્રમાણે આપણી ઉપર પણ તેની અસર થઈ.

તંત્રી—આગમોમાં કોઈ પણ ક્રેકાણે શ્રાવકો સૂત્ર વાંચે તેમાં પાપ હોય એવું કહું નથી. આમ તમે જોદ્યા છો તે કયા આગમમાં ?

પંડિત—અગ્યાર અંગમાં.

તંત્રી—અગ્યાર અંગ સિવાય બીજા આગમોમાં શ્રાવકોને સૂત્રો વાંચવાનો પ્રતિબંધ હોય તો તેને માટે તમે શું કહો છો ?

પંડિત—જે હોય તો તે મારે સ્વીકાર્ય નથી.

તંત્રી—આજ સુધી તમારા વાંચવામાં આવેલા કોઈ પણ આગમમાં કે દેહ

૯૨

જ્ઞેન ધર્મ પ્રકાશ.

પણુ ગ્રંથમાં કોઈ પણ આચાર્યે શ્રાવકોને સૂત્ર વાંચવાની છુટ છે એમ લખ્યું છે અથવા એ કથન અશૈલ્ય છે એવો દોષ તમારા વાંચવામાં આવ્યો છે ?

પંડિત—વિશેષાવશ્યક છપાયેલાના પૃષ્ઠ ૨૯૯ મેં પણ મી ગાથાની ટીકા ન લખાણ છે તે ઉપરથી હું એમ અતુમાન છું છું કે અધિકારપરત્વેની આ ત્યારપછી ઉત્પન્ન થયેલી છે.

તંત્રી—તમે લાપણુમાં એમ જોડ્યા છે કે—“સાધુઓને માટે ખરો આચાર સર્વોત્તમ ત્યાગ આગમોમાં પ્રતિપાદન થયેલો છે. હવે હાલના એટલે તાંત્રિક ગના સાધુઓનું ચરિત્ર એટલું તો શિથિળ થઈ ગયું કે, તે જોને એવું લાગ્યું જે શ્રાવકો ખસ સાધુઓ કેવા હોય તે બાબત આગમોમાં જોશે તો આપણે એવાં શિથિળ ચારિત્રવાળાને ઉભાજ નહીં રાખે અને કદાચ આપણુ સાધુ તરીકે કબુલશે પણ નહિ. આ કારણથી સુક્તિવાદમાં પ્રવીણ સાં જોએ આ ફરમાન બહાર પાડ્યું કે—શ્રાવકો આગમો વાંચી શકે નહીં. આ સંબંધમાં પૂછવાનું કે—આગમો સિવાય અન્ય ગ્રંથોમાં કોઈ પણ ગ્રંથોએ સાધુ મુનિરાજનો ઉત્કૃષ્ટ આચાર-શુદ્ધ આચાર બતાવેલો છે કે નહીં ?

પંડિત—અનેક જગ્યાએ બતાવેલ છે.

તંત્રી—જો આગમો સિવાય બીજા શ્રાવકો વાંચી શકે તેવા ગ્રંથોમાં મુનિ શુદ્ધ આચાર બતાવ્યો છે તો તે વાંચીને પણ શ્રાવકો શિથિળચારીને જોખમ શકે છે અને કાઢી મૂકી શકે છે. એટલુંજ નહીં પણ એમ કર્યાના અનેક દાખ લાગે પ્રાચીન ને અર્વાચીન તૈયાર છે તોપણ શ્રાવકો સૂત્રો વાંચી શકે નહીં એવું આજના સંબંધમાં આપે બતાવેલો હેતુ અસિદ્ધ કરે છે કે નહીં ?

પંડિત—મારા વિચાર પ્રમાણે કરતો નથી.

ગી. મોતીચંદ—તમારા કહેવા પ્રમાણે જો મુનિઓનો શુદ્ધ આચાર અન્ય ગ્રંથાદિકમાં હોય અને તે શ્રાવકો વાંચી શકે તેમ હોય તોપણ તમે શ્રાવકો સૂત્રો ન વાંચી શકે એવા ફરમાનને અંગે જે હેતુ બતાવ્યો છે તે તો અસિદ્ધ કરે છે.

તંત્રી—આગમો પ્રાકૃતમાં લખવાના કારણુ વિષે શ્લોક છે તેમાં બાળ, સ્ત્રી મંદને માટે સિદ્ધાંતો પ્રાકૃતમાં લખ્યાનું કહેલું છે. તેમ લખીને તે શ્લોક શ્રાવકને સૂત્ર વાંચવાની યોગ્યતા સૂચવનારો છે એમ આપ જણાવવા છૂટે છે, પરંતુ તેણે વિશેષણ શું મુનિવર્ગને લાગુ પડતા નથી ?

પંડિત—મુનિને લાગુ પડી શકે છે, શ્રાવકને પણ લાગુ પડે છે. જો શ્લોકમાં તે વિષે સ્પષ્ટીકરણ નથી.

તંત્રી—આપે મુનિઓના સંબંધમાં ક્યાં કહે કે—“અસદ્ તત્ત્વજ્ઞોનાં મંદેશ-

પંડિત સાથેના પ્રશ્નોત્તર.

૯૬

જેવાળી કે નવન મૂર્તિઓ હતી જ નહીં, પરંતુ પાછળથી જ્યારે શ્વેતાંબરો અને દિગંબરો એવા એ પક્ષ પક્ષ ત્યારે તેઓએ સઘળી મૂર્તિઓ વહેંચી લેવા માંડી અને પાછળથી મૂર્તિઓ એક બીબ્બની ઓળખાય તેટલા માટે હાલ જે નીશાનીઓ છે તે ચક્રરવામાં આવી, અસલ મૂર્તિઓને એવી નીશાનીઓ હતી જ નહીં.” આ વાત શા આધારે કહી છે ?

પંડિત—શ્રી ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયનો કહેલો એક ગ્રંથ છે તેમાં એ વાત લખેલી છે.

તંત્રી—એ કયો ગ્રંથ અને તેમાં શી રીતે કહ્યું છે તે કહી શકશો ? અને એ ગ્રંથ અને તેના કર્તા આપને માન્ય છે ?

પંડિત—એ ગ્રંથ ને સ્થળ યાદ નથી. યાદ કરીને સ્થળ સાથે કહીશ. બાકી એ વાક્ય શિવાય એ ગ્રંથમાં ઐતિહાસિક શિવાયની કહેલી બીજી વાતો બીજી મારે પ્રમાણ નથી.

તંત્રી—એક વાક્ય તમને અનુકૂળ પડે તે માનવું અને બાકીનું તે ગ્રંથનું કથન માન્ય ન કરવું તે ઘટિત છે ? વળી જે પુરૂષના પ્રમાણિકપણ માટે જૈનશાસનમાં અનિશ્ચિતપણું છે તેના કથન ઉપરથી મૂર્તિઓના સંબંધનાં વિચારો પ્રકટ કરવા તે યોગ્ય છે ?

પંડિત—મને તેમાં કાંઈ વાંધો લાગતો નથી.

તંત્રી—વારૂ ! એ કર્તા પુરૂષની અગાઉ તેમજ તેમણે જે વૃત્તાંત આપેલ હોય તેની પણ અગાઉની સંખ્યાગંધ પ્રતિભાઓ સંપ્રતિ રાજા વિગેરેની ભરાવેલી એવા ચિન્હવાળી હોય તો પછી તમારું કથન અસત્ય ઠરે કે નહિ ?

પંડિત—એ ચિન્હો સંબંધી કાળ પ્રમાણભૂત માનતો નથી.

મી. મોતીચંદ—તમારી કહેલી દિગંબર વચ્ચેના તકરારને પ્રસંગે આ કરીને એવી વાત લખવી કે બોલવી જે

પંડિત—હું જેવું મને યોગ્ય.

તંત્રી—હાલ આપણે આટલે કેટલીક બાબતમાં આપની સાથે વાત (આટલી વાતો થયા પછી)

ઉપર આવી છે તે જોઈને આ બાબતમાં અરેનામાં રહેલો વૈશાક સંવત્ર નવેક વગર પાલીતાણામાં આ ધર્મશાળાની પ્રાશા રાખવામાં આવે છે.

સ્ક્રુટ નોંધ અને ચર્ચા.

મુંબઈમાં વસતા કાઠિયાવાડ બાબુના જૈન ભાઈઓને ઉદ્યોગે ચઢાવવામાં સહાય કરવા તથા બીજી જોઈતી સગવડો કરી આપવા માટે થોડા વખત પહેલાં ગોધરા વિશાળીમાળી જૈન સમાજ નામની એક સંસ્થા મુંબઈ ખાતે સ્થાપવામાં આવી છે. આ સમાજ તરફથી એક નવીન યોજના હાલ હાથ ધરવામાં આવી છે, પ્રથમ વર્ષનો રીપોર્ટ હાલમાં બહાર પાડવામાં આવ્યો છે. મુંબઈમાં અન્ય વસ્તુ સાથે રહેવાનાં મકાનો-ચાલીઓ-ઝોરડીઓનું લાડું પણ બહુ વધતું જાય છે, ગરીબ માણસોને રહેવાની ઝોરડીઓ મળી શકતી નથી. તેવા સમયમાં બહુ અકલામાં શેઠ કીકાભાઈ કુલસંદનો માળો આળો આ સમાજે લાડે રાખી ઝોરડીઓ ગરીબ જૈનોને ગોઠી લાડે રહેવા આપી છે. રીપોર્ટ ઉપરથી જણાય છે આ માળામાં ૨૭ કુટુંબોનો સમાવેશ વરસ આખરે કરવામાં આવ્યો છે, રહેવા માટે ૫૪ અરજીઓ તેમને મળેલ હતી. એકંદરે આખા વરસમાં વીજળી ખર્ચ અને લાડામાં થઈને તે સમાજને આ યોજનાથી સમાજના કાર્ય માટે રાખેલ ઝોરડીઓનું લાડું બાદ કરતાં રૂ. ૧૦૦૦) લગભગની ખોટ સહન કરવી પડે છે તે સમાજના સલાહદોષી તે માટે એક ફંડ કયું છે, અને આ ફંડમાં રૂ. ૧૧૮ ઉપજ્યા છે. આવી રીતે ઝોરડીઓ ગોઠી લાડે મળવાથી ગરીબ માણસોને ઘણું રાહત મળે છે. વળી રીપોર્ટ ઉપરથી જણાય છે કે આ માળામાં વસતા સર્વા માણસોમાં ઈન્કેડ્યુએન્સ અગર મરફીથી એક પણ મરણ થયું નથી તે વધારે આનંદનંક ધીના છે આવી ચાલીઓથી ગરીબ માણસોને ઘણી રાહત મળે છે, બંધુઓમાં બંધુત્વ બાવની-ચારિત્રિક વૃત્તિની વિશેષ વૃદ્ધિ થાય છે. આ સમાજ આત્મજ રીતે વધારે મદદને લાડે રાખી આખી જૈન કોમના ગરીબો માટે પોતાના હાથ લાગાવશે એવી આશ્ચ સંજવામાં આવે છે. આ સમાજના ઉત્સાહી સેક્રેટરી અને અન્ય કાર્યવાહકોને તેમની આ નીતિ પ્રસ્થાવ માટે અને મુગાર ગાદી આપીએ છીએ. બહારનીચકલો તે સમાજે પસંદ કર્યો તે તેમની દષ્ટિ કીકજ હતો, પણ તે કરતાં વધારે સારા હતા પ્રકાશવાળા લગ્ના ઉપર મકાન રાખવામાં આવે તો તેમાં વસતા જૈન બંધુઓને આરોગ્યદાયી હતા પ્રકાશને વધારે લાભ મળે તેવી અમારી માન્યતા છે. આશ્ચ છે કે બંધવી લગવડે અમારી વ્યવસ્થાના ઉપર તે સમાજના ઉત્સાહી કાર્યવાહકો લાભ આપશે.

આવી ચાલીઓમાં એકલા રહેવાથી કેવા લાભો થાય છે, અત્યારે જમાનામાં

સ્કુટ નોંધ અને ચર્ચા.

૯૫

કે કંઈ બાળતો સમાજને વિશેષ ઉપયોગી છે, તે બાળતો ઉપર લક્ષ્ય ખેંચતાં
 રીપોર્ટમાં વિદ્વાન સેક્રેટરી લખે છે કે:— “જ્યારે મુંબઈ ઇલાકામાં સહાયકારી
 કારણ ઉપર મધ્યમ ભાડાના મકાનો કામદારો તેમજ ઇલાકોર્ વિગેરે વર્ગ માટે
 મોંઘવાની નેમ ધરાવનારી કો-ઓપરેટીવ સોસાયટીને છ ટકાને વ્યાજ નાણા ધીર-
 માને નામદાર સરકારે પાંચ લાખ રૂપિયાની રકમ અલાહેદી કાઢી છે, ત્યારે રહેઠા-
 ની બાળતમાં દિલગીરી ઉત્પન્ન કરે તેવી કઠંગી સ્થિતિવાળી એક ખંડવાળી
 કોમ્પ્લેક્સમાં મુંબઈ શહેરની જૈન કોમની ૮૦ ટકા જેટલી વસ્તી વસે છે તે સ્પષ્ટ-
 રીતે ગદલીને જ્યાં સુધી સુખાકારીલયો મકાનોમાં જૈનો વેસશે નહિ ત્યાં સુધી
 જૈન કોમમાં આવતું મોટું અને ભયંકર મરણપ્રમાણ ઓટું થશે નહિ. હરકોઈ
 કોમની તંદુરસ્તી ઉપર જીવન બળના મોટો આધાર હોવાથી આપણી હાલની
 જીવનશૈલી ભવિષ્યની પ્રજા વધારે તંદુરસ્ત કેમ ઉછરે તેની સંભાળ રાખવાની ફરજ
 જીવનશૈલી જોઈએ. આ બાળત કોમના મધ્યમ વર્ગના સામાજિક સેવકોએ તેમની
 સુખાકારી (તંદુરસ્તી) ખરાબ મકાનોમાં રહેવાને અંગે કેવી થયેલી છે તે શ્રીમા-
 નોના ધ્યાનપર લાવવું ઘટે છે અને શ્રીમાનો આ સવાલ હાથ ધરે નહિ ત્યાં સુધી
 રૂપિયાને બેસવું જોઈતું નથી. કારણ કે આપણી કોમમાં ગરીબ અને મધ્યમ વર્ગની
 અતિશય જરૂરવાળી બે હાજરો છે. (૧) સસ્તા ભાડાના સુખાકારીવાળાં
 મકાનો અને (૨) જમાનોને અનુસરતી સંગીન કેળવણી. આપણી કોમની ભવિ-
 સની આગાહી સાથે અતિ નિકટ સંબંધ ધરાવનારા આ બે કાર્યો છે. આના પાછળ
 જેને જેટલો પૈસો હાલ રોકશે તેટલો પૈસો હાલની તથા ભવિષ્યની પ્રજા પોતાની
 તંદુરસ્તીના બળથી તેમજ ઉદ્યોગી જીવનશૈલી વ્યાજ સાથે પાછો આપશે. ” કોમના
 કલેક્ટર સાહેબે અને મુંબઈમાં વસતા જૈન બંધુઓની જરૂરીઆત માટેની આ બંને
 માળતો તરફ અમે પુનઃ પુનઃ જૈન શ્રીમંતોત્તું અને મોટી સંસ્થાઓના કાર્યવાહકો-
 નું લક્ષ્ય ખેંચીએ છીએ. જૈન શ્રીમંતો અને સંસ્થાઓના કાર્યવાહકો ધારે તો આ
 માળતો તરતમાજ અગાલમાં મૂકી શકશે, અને તેમ થશે તો જૈન કોમનો સાત્વર
 કલેક્ટ થશે.

*

*

*

*

*

બુદ્ધે બુદ્ધે સ્થળે વિહાર કરતાં મુનિ મહારાજાઓ ઘણા ઉપયોગી અને જન-
 હિતનાં કાર્યો કરી શકે છે, શ્રીમદ્વિજ્યાનંદ સૂરીશ્વરજીના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી
 વલ્લભવિજયજી પ્રથમ પંચાંગમાં ઘણાં વરસો સુધી વિહાર કરી ત્યાંના જૈનોને પ્રતિ-
 નિધી જૈન ધર્મમાં સ્થિર કરી શુજરાત તરફ પધાર્યા, અને મુંબઈમાં જમાનોને
 અને કોમને ખાસ ઉપયોગી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના કરી. ત્યારબાદ
 રાજકોટની જૈન સંપ્રદાયના સ્થાપકશ્રી શુજરાતમાંથી વિહાર કરી પંચાંગ તરફ

૬૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જતાં હાલમાં તેઓ મારવાડમાં પધાર્યા છે, અને ત્યાં પણ કેળવણી માટે એક મોટું એકઠું કર્યું છે. ફૂંડ હવે વધારવા અને તે ફૂંડની બરાબર વ્યવસ્થા થાય તે કરવા આ યોગાચું તેઓ સાદરીમાં જ કરવાના છે. ગોલવાડ તે મારવાડનો મોવિલાગ છે, અને ત્યાંના જૈન ભાઈઓમાં વિશેષ કેળવણીના પ્રચાર થાય તે મારવાડ ફૂંડ એકઠું કરવામાં આવ્યું છે. ફૂંડમાં ફક્ત સાદરી ગામમાં જ રૂ. ૭૫૦૦ એકઠા થયા છે, જેલું લીસ્ટ જૈન પત્રમાં છપાયેલ હોવાથી અમે અને આપને નથી. તેની આસપાસના ગામોમાં વિહાર કરતાં બીજા પણ પંદર-વીસ હજાર રૂપિયા ભરાયા છે, અને ફૂંડનું કામ ચાલુ છે. મુનિમહારાજનો તેમના સદુપદેશી ધારે તે કાર્ય કરી શકે છે. જમાનાને અનુકૂળ અને કોમનો ઉદય થઈ શકે તે કાર્યો માટે હવે મુનિમહારાજનોએ પ્રયત્નો કરવાની જરૂર છે. આ દિશામાં તેમ સહાય મળશે તો જૈન કોમનો ઉદય સત્વર થશે તેવી આશા રાખવામાં આવે. મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજીના આ ઉપયોગી કાર્ય માટે અમે અમારો આનંદ પ્રશિત કરીએ છીએ, અને જૈન શ્રીમંતોને આવા ઉપયોગી કાર્યોમાં વિશેષ ધ્યાન આપવા વિનંતિ કરીએ છીએ.

* * * * *

ગરીબ અને મધ્યમ વર્ગના જૈનો આ મોંઘવારીમાંથી કેમ પાર ઉતરે તે બંધનમાં બુદ્ધા બુદ્ધા પ્રયત્નો કરવામાં આવે છે. હાલમાં ખંભાતમાં તે માટે એક નવીન પ્રબંધ ફૂંડવામાં આવ્યો છે. ખંભાતમાં તે સ્થળનાં સમાજ સેવકો તરફથી એક લોજનશાળા ઉઘાડવામાં આવી છે, જેમાં જૈન યાત્રાળુઓ અને પરદેશી વ્યાપારીઓને ત્રણ દિવસ સુધી કાંઈ પણ લીધા વગર અને પછીથી દિવસના ચાર આના લઈને જમાડવામાં આવે છે, અને જેઓને રાંધી ખાવાની અડચણ હોય તેઓ પાસેથી પણ માસિક રૂપિયા પાંચ લઈ તેમને જમાડવામાં આવે છે. યાત્રા વ્યાપારી, વિદ્યાર્થી અને સગવડ નહિ ધરાવનારોને આ લોજનશાળા ઉપયોગી સાધનભૂત થઈ પડશે. આપણી ઘણી સંસ્થાઓમાં અવ્યવસ્થા અને કોઈ કોઈ સ્થંભો પાછળથી ધમકાયાતા જેલું થઈ જાય છે તેલું જો આ ખાતામાં નહિ થાય તો વિશ્વમાં આ સંસ્થા વિશેષ ઉપયોગી અને અનુકરણીય થશે. ખંભાત યાત્રા સ્થળ છે, અને અનેક યાત્રાળુઓ ત્યાં યાત્રા માટે જાય છે. યાત્રાળુઓને પણ યોજનાથી ઘણી સગવડ થશે, અને તેમની સંઘવા વિગેરેની ખટપટ પણ યોગી થશે.

* * * * *

વૈશાક માસમાં ઘણું સ્થળે મહોત્સવો થયા છે. ઘણી કંડોગ્રીઓ અમર ઉપર આવી છે. તે જોતાં જાણે કે હુકાળની કાંઈ અસર ન હોય તેમ જણાવે છે. આ બાબતમાં અમેના સ્ત્રીશ્રી શ્રી હીરાલાલ આમૃતલાલે શ્રી સિદ્ધાચજી ઉ

સ્કૃત નોંધ અને ચર્ચા.

૮૭

મોટા દેરાસરમાં એક દેરીમાં પ્રતિષ્ઠા કરી સારો વ્યય કર્યો છે; અને પાલીતાણામાં તે દિવસે યાત્રાગુજોતું સ્વાગીવાતસંચય કર્યું છે. ભાવનગરથી ચૌદ ગાઉ દૂર ત્રાપજમાં એક સુંદર દેરાસર બાંધાવવામાં આવ્યું છે. આ દેરાસર માટે ઘણું સ્થળ ખર્ચા કરી તે પૂર્ણ કરાવવામાં આવ્યું છે, હજુ કામ શરૂ છે. તે સ્થળે બહુ ઠાઠમાડવી વૈશાક શુદ્ધિ ૧૦ એ પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી છે. વૈશાક શુદ્ધિ ૭ મે ગૃહદિગ્માળ પૂજન કરવામાં આવ્યું હતું; અને શુદ્ધિ ૧૦ પ્રતિષ્ઠા અને શાંતિસ્નાત્ર રાખવામાં આવ્યા હતા. ધી નિમિત્ત અને પ્રતિષ્ઠા નિમિત્ત દેરાસરમાં ઉપજ લગભગ છ સાત હજાર રૂપિયાની થઇ છે. મૂળનાયકજી શ્રી પાર્શ્વનાથજી પ્રથમ નિર્ણય કરેલા શેઠ વીઠલ સંઘજીની વિધવા બાઈ ઉજ્જે બેસાડ્યા છે. સાથે પાંચ દિવસ સુધી બહારગામવાળાઓ માટે રસોડું પણ ઉઘાડવામાં આવ્યું હતું. બહારગામથી લગભગ ત્રણ હજાર માણસ આવ્યું હતું. પ્રતિષ્ઠામાં આનંદ સારો આવ્યો હતો. પ્રતિષ્ઠા કરાવવા માટે છાણીથી સુશ્રાવક જમનાદાસ હીરાચંદ પધાર્યા હતા. ભાવનગરના ડેટલાઈ ગૃહસ્થોએ પણ એ શુભ કાર્યમાં પોતાથી બનતો લાભ લીધો હતો.

*

*

*

*

*

યાત્રાગુજોની સંખ્યા શ્રી સિદ્ધાચળજીના પવિત્ર તીર્થની યાત્રાને લાભ લેવા હમેશા વધતી જાય છે. તેઓને ઉતરવાની સગવડ મળે તે માટે ઘણી ધર્મશાળાઓ પાલીતાણામાં થઇ છે. આ ધર્મશાળાઓનો વહીવટ જે માણસોના હાથમાં સોંપવામાં આવે છે તેઓ ઘણી વખત હલકી વૃત્તિ બતાવે છે, અને ગરીબ યાત્રાગુજોને ઉતરવાની પૂરેપૂરી અગવડ પડે છે. આ ઉપરથી શેઠ. આણંદજી કલ્યાણજીની દેખરેખ નીચે જે ઉદાર ગૃહસ્થો તરફથી શેઠ. આણંદજી કલ્યાણજીના કબજવાળા વંડામાં હાલમાં બહુ સુંદર ધર્મશાળા બાંધવામાં આવી છે. હાલ આ સ્થળે રૂઝ ઓરડીઓ કરવામાં આવી છે. રહેવા માટે ઓરડા અને રસોડા બુદ્ધા બુદ્ધા છે. સાથે તે વંડામાં કુવો પણ હોવાથી સગવડ બહુ સારી છે. આ ધર્મશાળાનું કાર્ય હજુ ચાલુ છે. તેમાં જો વધારે ઓરડીઓ બાંધાશે તો તે ઓરડીઓનો દરેક યાત્રાગુજો લાભ લઈ શકશે. બીજી ધર્મશાળાઓની જેમ હલકી વૃત્તિને આ ધર્મશાળામાં પ્રવેશ નહિ જાય તેવી આશા રાખવામાં આવે છે. ગરીબ શ્રીમંતનો તફાવત આ ધર્મશાળામાંથી તદ્દન નીકળી જશે તેમ આપણે ઈચ્છીએ. શ્રી લોચણીજીની જેમ અહીં પણ ઓરડીઓ તાળાં દેવાનો રીવાજ જ ન રાખ્યો હોય તો જે ઓરડી ખાલી હશે તેમાં ગરીબ કે શ્રીમંત દરેક વગર પૂછ્યે ઉતરી શકશે. આ ધર્મશાળા બહુ સગવડવાળી થઈ છે, અને પાલીતાણામાં આવી ધર્મશાળાની ખાસ જરૂર છે. ઉદાર અને શ્રીમંત જોને આ ધર્મશાળાની વૃદ્ધિના કાર્યમાં પોતાની ઉદારતા જરૂર લાગાવશે એવી આશા રાખવામાં આવે છે.

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પ્રતિષ્ઠા-ઉદ્ઘાપન વિગેરેમાં જે અર્થ કરવામાં આવે છે તે સંબંધમાં ગાંધિવાનોએ અને વિદ્વાન્ મુનિમહારાજનોએ બહુ વિચાર કરવાની જરૂર છે. જો-ચાર દિવસના જગજી માટે હજારો રૂપિયા અર્ચી નાખવા અને કોમના પીંડાતા, તિરાધાર, બીનકેળવણેલાઓ માટે કાંઈ પણ વિચાર ન કરવો તે એક ખરેખરી જોદજનક બીજા છે. જૈન કોમના ધનવ્યયના પ્રવાહની દિશા ફેરવવાની જરૂર છે. જ્યાંસુધી આગે પ્રવાહ ફરશે ત્યાં સુધી કોમનો ઉદય થાય તેમ અમને તો લાગતું નથી. મુનિમહારાજનોએ હવે બહુ વિચાર કરવાની જરૂર છે. તેમને માન આપનારાઓના સંખ્યામાં ઘટાડો થતો જાય છે, વળી માન આપનારાઓની દશા તળળી થતી જાય છે, સાથે યુવાન વર્ગમાંથી શ્રદ્ધા પણ ઘટતી જાય છે, તેવા સમયમાં જો કોમના ઉદય માટે યોગ્ય પગલાં લેવામાં નહિ આવે, તે દિશામાં ધનવ્યયના પ્રવાહને વાળવામાં નહિ આવે તો સરવાળે જૈન કોમની દશા વધારે મંદ થશે અને સાધુ-મુનિમહારાજનો ઉપરથી શ્રદ્ધા ઓછી થશે તેવો અમને ભય રહે છે. સ્વામીવાસત્યમાં એક દિવસનો આનંદ થણો છે, પણ તેજ રકમથી બીજા ઘણા જમાનાને ઉપયોગી કાર્યો થઈ શકે તેમ છે. તેથી તેવા કાર્યોમાંથી કોમના સંજીન હિતવાળા કાર્યો તરફ કોમને વાળવી તે વિદ્વાન્ મુનિમહારાજનોએ કર્તવ્ય છે. આ કર્તવ્યમાંથી જેટલું ચ્યુત થતાશે તેટલો જૈન કોમને જોછો લાભ થવા સાથે તેમની જવાબદારી વધતી જશે એમ સમજવાનું છે.

* * * * *

પંડિત જેચરદાસે કરેલા લાખણના સંબંધમાં અગ્રે તેની સાથે કરેલા કેટલાક મર્નનાત્તરો આ અંકમાં આપેલા છે, હજી કેટલાક કરવા બાકીમાં છે. આ સંબંધમાં ઉતાવળા થઈને એકાએક કાંઈપણ વિચાર કરવા કરતાં વધારે સ્પષ્ટતા કરવાની જરૂર છે. તેનું છપાવેલું બાણુ એ તેના શબ્દો નથી એ ચોક્કસ થયેલ છે અને તેથી તેના ખરા શબ્દો જણાવવાની જરૂર છે. તે સાથે તેમના કહેલા શબ્દોનો અર્થ પણ તેઓ છાંધારે છે તે સ્પષ્ટ થવાની જરૂર છે. કથાઓ કલિપત છે, મહાવીરજીનીએ કિયા ઉદાર કાર્યો હતો છતાંયે વાક્યોના તેઓ ધારે છે તે અર્થ ગૂઢા છે અને તે શબ્દોના લોપમાં જે અર્થ થાય છે તે ગૂઢા છે. કલિપતને તેઓ અલંકારિક કહે છે. કિયા ઉદાર તે ચારને બદલે પાંચ મહાનત પ્રજ્ઞા તેને કહે છે. ચારની બંદર પણ પાંચ મહાનત હતા તેમ કહી શકે છે. પટેલના ગિલના સંબંધમાં પણ તેમના કહેવાનો ભાવ છપાવેલા લાખણથી સ્પષ્ટ થતો નથી, તેથી જેટલી ગેરસમજ થતી હોય તેટલી દૂર કરવા માટે પંડિતજીએ સ્પષ્ટતા કરવાની જરૂર છે. પછી વિચારજોડને લગતી આગતોની જ અર્ચા ચલાવવા અને તેનું સતોષદારક પરિણામ આવે તે મનજીવા યોગ્ય છે.

શ્રી જૈન પ્રસારક સભા તરફથી છપાયેલા ગુજરાતી ભાષાના વાંચનારાઓને ખાસ ઉપયોગી ભાષાંતરો વિગેરે.

શ્રી ત્રિપદિશાસ્ત્રકપુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર.

૧ પર્વ ૧ હું-ખીલું. ૨-૪-૦.

૨ પર્વ ૩-૪-૫-૬. ૨-૪-૦.

૩ પર્વ ૭-૮-૯ હું. ૨-૦-૦.

૪ પર્વ ૧૦ હું. ૧-૧૨-૦

શ્રી ઉપદેશપ્રાસાદ શ્રવણ ભાષાંતર.

૫ ભાગ ૧ લો. (સ્થંભ ૧ થી ૪)

૧-૮-૦

૬ ભાગ ૨ નો. (સ્થંભ ૫ થી ૯) (હાથ નથી)

૧-૮-૦

૭ ભાગ ૩ નો. (સ્થંભ ૧૦ થી ૧૪)

૧-૮-૦

૮ ભાગ ૪ થો. (સ્થંભ ૧૫ થી ૧૯)

૨-૦-૦

૯ ભાગ ૫ મો. (સ્થંભ ૨૦ થી ૨૪)

૨-૦-૦

ચરિતાવળી ભાગ ૧ લો. (કથાઓનો સંગ્રહ)

૧-૦-૦

,, ભાગ ૨ નો.

૧-૦-૦

,, ભાગ ૩ નો.

૧-૦-૦

આ ત્રણે ભાગનો જુદા જુદા વિભાગો છુટક પાલુ મળી શકે છે.

શ્રી શત્રુઘ્ન્ય મહાત્મ્ય ભાષાંતર.

૨-૮-૦

શ્રી ગૌતમ કૃત્તક બાળાવળોષ (અનેક કથાઓ)

૨-૮-૦

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચ પીઠબંધન ભાષાંતર.

૦-૧૨-૦

અધ્યાત્મકલ્પદ્રુમ. વિવેચન સાથે.

૧-૮-૦

આનંદધન પદ્ય રતનાવળી (૫૦ પદ્યો વિવેચન સાથે)

૨-૦-૦

જૈન હૃદયો યોગ.

૦-૧૨-૦

શ્રી વિજયચંદ્ર કેવળી ચરિત્ર ભાષાંતર.

૦-૮-૦

શ્રી પ્રભોધનિતાગણિ ભાષાંતર.

૦-૮-૦

પ્રતિકમજુતા હેતુ.

૦-૮-૦

રત્નકોષર રત્નવલી કથા.

૦-૮-૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાનો બુખીલી અંક

૦-૧૨-૦

કુવલયમળા ભાષાંતર (અતિ રસિક)

૦-૮-૦

જ્ઞાનપંચમી.

૦-૮-૦

બુવનગાનુ કેવળી ચરિત્ર ભાષાંતર.

૦-૮-૦

ત્રિપંકર ચરિત્ર ભાષાંતર.

૦-૪-૦

સુભારિદેશના ભાષાંતર.

૦-૮-૦

વરતુષાળ ચરિત્ર ભાષાંતર.

૧-૮-૦

અંદરાળનો રાસ. અર્થ-રસયુક્ત

૨-૦-૦

● જાણ મુનીશ્વરી અને વહિવટદારની જરૂર છે.

श्री आनन्दसर पोद्दारजी यादी जेव्हा सारा अक्षराणां, नामा-संख्यां दृष्टिपर ने
 ललितनी नगर ये. पोद्दार साहित्य सं. राग श्री राग तुमरी वाद्यक्षेत्रासुख्य आवाजयां
 सारा आनंदीय संवेदने श्रीरागये पत्र वाद्यक्षेत्रासुख्य

ભાવનગર મંજીરાપેલી તાગતાના સારી ધોળા પાંદડાં દુરતીઆર વચીવટ કરનાર બ
ની જરૂર છે. તેમાં ખૂબ માથાનો ઉપર અગાધોની હોવા ઉપરાંત આગતા ખંચીવટ ની માલિન
હશે. આમ કા. રૂપ ૧૧ ૪૦ મુકી આગતામાં આવશે. અગાધીઆગતામાંથી જાણી
આપવી પડશે. ખૂબ તોચેને સીરનામે કાપશે.

કુલકર્તાના નામ:—શ્રી રા. રામચંદ્રભાઈ શેઠ

श्री गुरुभ्यो नमः

અંબારી સમાન સુખ સંસ્કૃતી જગ્યા ખાલી પડવાથી એક હુમલાવાર કારકુની
 છે. અહાર સોપા, કાંક રાખાની વાપણું સુખ, આનંદ નારક રાહર પાવવામાં પચબ
 કરવાનું અને વાણીય જ્ઞાપારીની જો સખવાનું છે. પવાર માલિક શા. ઉં. સુખી આપ
 આપો. કારકુની તો પુર કાપવો.

જનરાજ રતનજી

ଅନୁରାଗ ସୁନାମ,

શ્રી. ડૉનાર્થ પ્રસારક સભાના સંત્રી—ભાવ

0-082-0000

આ સમય તરતથી અનેક ઉપયોગી પ્રથા બહાર પાડવામાં આવેલ છે. પંનામગાં ૬
સામય તેની નાની યોડી અનેક ઉપયોગી ઉપાયોની શુદ્ધ પણ બહાર પાડવામાં આવેલ છે.
પંનામગાં ૭મી ગ્રંથ જ્ઞાનપ્રતામાં ૪ કરવામાં આવે છે. જે કોઈ સંસ્થા અથવા ગૃહ
પુરસ્કાસની પણ હોય તેમજ સત્તર ગ્રંથો ઉપરજ લખવું, જેટલે બ્યાનની વા
શુદ્ધ તરતથી શોધવામાં આવશે. જેની કોઈ પણ સંસ્થા અથવા ગૃહસ્થ તરફથી બહાર
જવાબ પડી શકે પણ આ સલાહમાંથી મળી શકે.

20112 42400.

આગુત્તા-રહેલું સમય. (ગાથા ૫૧૭).

બેન મોંઘા લગનમાઠક ફાંગાળી આ શુભની બીજી આવૃત્તિ હપાતીને બદલ પાઠ આપી છે. તેમાંથી થોડી નકલો વેચાણુ આપનાતું ખાસ હેત ન મળે તેમને કાલ મળવા સમ્પૂર્ણ છે. સંસ્કૃતિઓને વાળણીના પ્રમાણમાં બદલ પુસ્તકી નકલો હેત આપવામાં આવશે. એક તેમજ બેકવતું પાઠો અથવા પોસ્ટલ પુસ્તક મેડ્યુન કરવામાં આવશે. પોસ્ટલ મેડ્યુન વાદ શુક હેત મોકલવા માટે સમ્પત્તિના દ્રવ્ય પર ખ્યાન આપવામાં આવશે નહીં. વેચ કિંમત એક આદો. ટપાલ અર્થ આદો આપી.

ਮੁਖਿ ਸਾਧਨੁ ਬੋਝੁ ਭਾਰੁ.

(also said).

[illegible]